

అహ్మదియ్య వార్తలు

సయ్యద్నా హజ్రత్ అమీరుల్ ముమినీన్ అయ్యదహు తాలా బినస్రిహిల్ అజీజ్ అల్లాహ్ తాలా దయతో క్షేమంగానే యున్నారు. అల్హంధులిల్లాహ్.

జమాఅత్ సభ్యులు హుజూర్ అన్వార్ ఆయురారోగ్యము, ఉన్నత ఆశయాల సాధన, ప్రత్యేక రక్షణ కొరకు దుఆలు కొనసాగించ గలరు. అల్లాహ్ తాలా అనుక్షణం హుజూర్ ను రక్షించుచు సహాయ, సహకారము అందించుగాక! (ఆమీన్)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا يَنْفَعُنِي وَرِزْقًا يَكْفِي عِيَالِي وَرَحْمَةً تَكْفِي عِيَالِي

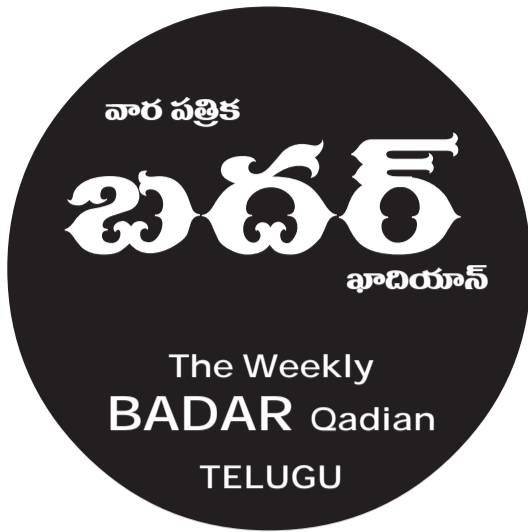
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَعَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَوْجُودِ

وَأَقْدَمَ نَصْرًا كَرَّمَ اللَّهُ بَيْتَهُ وَآتَمَّ أَوْلِيَاءَهُ

సంపుటి 1

సంచిక 2

వార్షిక చందా 300/-రూ॥

సంపాదకులు: సయ్యద్ రసూల్ నియాజ్
ఉపసంపాదకులు: ముహమ్మద్ అక్బర్

www.akhbarbadarqadian.in

గురువారము 17 మార్చి 2016

07 జమాదివుల్ స్నాని 1437 హి.ఖ.

హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం శిలువ నుండి రక్షించబడి తన శరీరంతో ఆకాశంపైకి వెళ్ళినారనునది మన వ్యతిరేకుల అభిమతం. ఈ అభిమతం వలన పవిత్ర ఖుర్ఆన్ చాలా ఆక్షేపణకు గురి అవుతుంది. వాస్తవము ఏమనగా మూడవ శతాబ్దము తరువాత సమాజం 73 వర్గాలలో విడిపోయినది. అంతేగాక ఒకరికి భిన్నంగా మరొకరిలో వందల సంఖ్యలలో నమ్మకాలు వ్యాపించినాయి. పరిస్థితి ఎంతగా దిగజారిపోయినదనగా మహి అవతరణలో, ఈసా ఆగమనంలో కూడ ఏ ఇరువురి అభిప్రాయం ఒకటిగా లేకుండెను.

ఉపదేశములు : హజ్రత్ మసీహ్ మూవూద్ అలైహిస్సలాతు వస్సలాం

హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం శిలువ నుండి రక్షించబడి తన శరీరంతో ఆకాశంపైకి వెళ్ళినారని అనునది మన వ్యతిరేకుల అభిమతం. ఇది ఎలాంటి అభిమతం అనగా ఈ అభిమతం వలన పవిత్ర ఖుర్ఆన్ చాలా ఆక్షేపణకు గురి అవుతుంది. ఎందుకనగా క్రైస్తవులు హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాంను దేవుడని నిరూపించే ప్రతి ఒక్క ఆధారమును పవిత్ర ఖుర్ఆన్ పూర్తిగా ఖండించేసినది, కావున హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం తండ్రి లేకుండ జన్మించినందున, (దీనిని ఆధారము చేసుకొనియే దేవుడని చెబుతున్నారు) తండ్రి లేకుండ జన్మించుటయే ప్రత్యేకతగా భావించి, హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం తన శరీరంతో ఆకాశంపై వెళ్ళినారని, మరల ఈ ప్రపంచమునకు ఆకాశం నుండి దిగి వచ్చునని చాలా పెద్ద మోసమునకు ఒడిగడు చున్నారు. అంతేగాక పవిత్ర ఖుర్ఆన్ ఈ ప్రత్యేకతకు సమానమైన పోలికను చూపించి హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం ప్రత్యేకతను ఎక్కడ రద్దు చేసినదని, మీ దేవుడికి ఈ ప్రత్యేకతను రద్దుచేసే శక్తి కూడ లేదా? అని ఏదో ఒక రోజు, ఎవరో ఒకరు సమాధనం కోరుదురని పవిత్ర ఖుర్ఆన్ “ఇన్ను మనల ఈసా ఇన్ దల్లాహి కమనలి ఆదమ, ఖలఖహు మిన్ తురాబీన్, నుమ్మ ఖాల లహు కున్ ఫయూకూన్” (అలె ఇబ్రాహీం:60) అనే సూక్తితో పోల్చుతు హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం ప్రత్యేకతను రద్దు చేసినది. మరల మేము హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం మరణమును గూర్చి చర్చించుచు తెల్పునది ఏమనగా, ప్రవక్తలందరు పరమపదించినారనే విషయం ఒక్కటే అనుచరలందరిని ఏకాభిప్రాయులను చేసినది. ఈ అభిమతంతోనే అనుచరులందరు కూడ పరమపదించినారు. ఈ అభిమతమే పవిత్ర ఖుర్ఆన్ ఉద్దేశమునకు అనుగుణముగా ఉన్నది.

సమస్యపై ఏకాభిప్రాయమును కలిగినదని ప్రకటించునో అతడు అసత్యవంతుడు. వాస్తవము ఏమనగా మూడవ శతాబ్దము తరువాత సమాజం 73 వర్గాలలో విడిపోయినది. అంతేగాక ఒకరికి భిన్నంగా మరొకరిలో వందల సంఖ్యలలో నమ్మకాలు వ్యాపించినాయి. పరిస్థితి ఎంతగా దిగజారిపోయినదనగా మహి అవతరణలో, ఈసా ఆగమనంలో కూడ ఏ ఇరువురి అభిప్రాయం ఒకటిగా లేకుండెను. అందువలనే షియా వర్గములో వారి మహి ఒక గుహలో దాగి ఉన్నారని, అతని వద్దనే సత్యమైన ఖుర్ఆన్ గలదని, (సహాబాలు) అనుచరులందరు మరల జన్మించిన తరువాతనే ఆ మహి ఆవిర్భవించి, వారిపై ఖిలాఫత్ను ఆక్రమించిన చర్యకు ప్రతీకారం తీసుకొనుననే నమ్మకాలు పుట్టు కొచ్చాయి. అదే విధముగా సున్నీల విశ్వాసం ప్రకారం వారి మహి ఎవరి వంశంలోను జన్మించరని, మరియు ఈసా కాలంలో ఏమాత్రం వారు ఆవిర్భవించరని భావించుదురు. కాగా కొందరు మహి హజ్రత్ ఫాతిమ రజియల్లాహు అన్హా సంతానంలోనే జన్మించునని, మరికొందరు అబ్బాసీయుల వంశంలో జన్మించునని, మరి కొందరి దృష్టిలో హదీస్ ప్రకారం మహి ఈ సమాజంలోని ఒక వ్యక్తియేనని చెప్పుకొందురు. వీరు ఇలా ఉండగా మరికొందరు మహి మధ్యకాలంలో వచ్చును, ఈసా మహి గారు వచ్చిన తదుపరి వచ్చునని హదీసులను చూపెట్టెదరు. మరికొందరి దృష్ట్యా ఈసా, మహి ఇరువురు వేరు వేరు వ్యక్తులు కారు అని, మహి మరియు ఈసా ఒక్కరే అని, వారి నమ్మకానికి ఆధారంగా “లా మహి ఇల్లా ఈసా” అనే హదీసును చూపెట్టెదరు. అదేవిధముగా దజ్జాలు (ఒక విచిత్ర ప్రాణి)ని గూర్చి సయ్యద్ కుమారుడే దజ్జాల్ అని, అతడు దాగి ఉన్నాడని, చివరి కాలంలో అతను బహిర్గతమగునని కొందరి విశ్వాసం. వాస్తవానికి నయ్యాద్ ఇస్లాంను స్వీకరించినాడు, మరియు ఒక ముస్లింగానే అతను మరిణించినాడు. పైగా ముసల్మానులు వారి పార్థివ సమాజాన్ని కూడ సల్పిరి, కాగా మరికొందరి దృష్టిలో ఆ విచిత్ర ప్రాణి కలేసియాలో ఖైది చేయబడినది. అనగా ఏదో ఒక చర్చిలో బంధించబడి యున్నది. చివరికి అది అచటి నుండి తప్పించుకొనును అనే విశ్వాసం కలదు. ఈ చివరి వాక్కు సత్యమే అయినప్పటికీ దాని అర్థమును

పూర్తిగా రూపాంతరం చేయడమైనది. క్రైస్తవభూతంనే దజ్జాల్ యొక్క సరైన భావం అనుటలో ఎలాంటి సంశయం లేదు. చాలా కాలం వరకు అది చర్చిలో బంధించబడి యుండెను, అందుకే దాని మోసపూరిత గుణాలను కూడ అణిచి వేసుకొన్నది, కాని నేడు అది నేటి ప్రళయ కాలపు ప్రపంచములో తన బంధనం నుండి పూర్తిగా విముక్తి పొందినది, దాని చేతులు వదిలి వేయడమైనవి, దాని జాతకంలో ఎన్ని దాడులు చేయవలెయునని వ్రాసి ఉన్నదో, అన్ని దాడులు చేయుననే విశ్వాసం మరి కొందరికి గలదు. దజ్జాల్ మానవ జాతికి చెందినది కాదు అని, షైతాన్ సంతతికి చెందినదని మరికొందరి విశ్వాసం. మరికొందరు హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం ఆకాశంపై సజీవంగానే ఉన్నారని విశ్వసించుదురు. కాని ముఅతజిలా అనే ఇస్లాం వర్గమునకు చెందినవారు మాత్రం హజ్రత్ ఈసా అలైహిస్సలాం మరణించనట్లు విశ్వసించెదరు. మరి కొందరు సాధువులు ఈసా ఆవిర్భావం అనగా ముస్లిం సమాజంలోనే జన్మించి ఒక ముసల్మాను వ్యక్తి అనే అభిమతంను కల్గి యున్నారు. కావున మసీహ్, మహి, మరియు దజ్జాల్ను గూర్చి ఈ ముస్లిం సమాజంలోనే ఎన్ని భిన్న అభిప్రాయములు గలవో కొంచెం శ్రద్ధతో పరిశీలింపుము. అంతేగాక ప్రతి ఒక్కరు ఈ పవిత్ర ఖుర్ఆన్ సూక్తికి అనుగుణంగా “కుల్లు హిజ్ బిన్ బిమా లదైహిం ఫరిహూన్” తమ తమ అభిమతంను గూర్చి ఏకాభిప్రాయంను కల్గిఉన్నారని వాగ్దానం చేయుచున్నారు. కాని వాస్తవము ఏమిటనగా ఏదేని శాసన గ్రంథములో అనేక విభేదాలు తలెత్తినప్పుడు వాటిని తీర్మానించుటకు ఆ విభేదాలే దేవుని వైపు నుండి ఒక వ్యక్తి అవతరణను కోరుకొనుట సహజ సిద్ధ చర్య. ఎందుకనగా అనాధిగా ఈ పరంపరయే కొనసాగు చున్నది. యూదులలో అనేక విభేదాలు తలెత్తిన సమయంలో హజ్రత్ ఈసా న్యాయనిర్ణేతగా అవతరించిరి. కాని ఆ తరువాత యూదులలో, క్రైస్తవులలో అనేక విభేదాలు తలెత్తినప్పుడు అల్లాహ్ తాలా వైపు నుండి హజ్రత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం న్యాయధిపతిగా అవతరించిరి. (హఖీఖతుల్ వహీ, రుహాని ఖజాయిన్ సంపుటి22, పుట 43-44)

❦❦❦

సంసాదకీయం :-

అహ్మదియ్య జమాఅత్ ఆవశ్యకత :

పవిత్ర ఖుర్ఆన్ ఆదేశాల అంతర్గత సారంశమును, బహిర్గతరూపాలను అర్థం చేసుకోవడం వరకు హజ్రత్ ముహ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంను ఆధ్యాత్మిక సింహాసనంపై మరల కూర్చోబెట్టు కార్యమును పూర్తి చేయుటలో ప్రగతి సాధించలేరని ముస్లింలకు ప్రపథమముగా హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం తెలిపిరి. దీని కొరకు వారు ఒక సంఘమును స్థాపించిరి. ధర్మమునకు ప్రాపంచిక విషయముల కంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిచ్చుదుమను షరతును బైఅతు ప్రతిజ్ఞయందు పొందుపరచెను . చీడపురుగుల వలే ముస్లింలను నాశనము చేయు విషయము కూడ ఇదే. ప్రపంచము వారి చేతికి అందనప్పటికి వారు దాని వైపే పరుగిడుచుండిరి. ఇస్లాం ప్రగతి వారి దృష్టిలో రాజరిక ప్రాప్తి, ముస్లిములనబడు వారి విద్యా, వ్యాపార అభివృద్ధి మాత్రమే. నామమాత్రపు ముస్లింలవలె గాక ఆచరణయోగ్యమైన ముస్లింలుగా తిర్చిదిద్దుటకు ప్రపంచమునకు హజ్రత్ ముహ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంవచ్చి యుండిరి.దాని నిర్వచనము పవిత్ర ఖురాన్ యందు ఇట్లు గలదు. **“మన్ అస్లమ వజ్హహు లిల్లాహి”** (అల్ బఖరహ్: 113) తమ సర్వస్వమును అల్లాహ్ కు సమర్పించుకొనుము. తమ ప్రాపంచిక అవసరాలను ధార్మిక అవసరాలకు అనుగుణముగా మార్చుకొనుట. ఇది సాధారణ విషయం కాదు. ఇతర ధర్మములకు, ఇస్లాం ధర్మమునకు గల తేడా ఇదియే. మీరు విధ్యను అభ్యసించుము, వ్యాపారము చేయుము, పరిశ్రమలను స్థాపించుము, తమ ప్రభుత్వములను రక్షించుకొనుటకు ప్రయత్నించుము అని ఇస్లాం ఆదేశించడం లేదు. అది కేవలం మానవుని దృష్టికోణమును, ఆలోచన సరళిని మాత్రమే మార్చును. సర్వ కార్య పరిష్కార మార్గాలు రెండు. ఒకటి పొట్టుతో లోపలనున్న పప్పును పొందుట. రెండవది పప్పును పొందుట. పొట్టుతో పప్పును పొందగోరు వాని జయము తప్పనిసరి కాదు. కాని పప్పు పొందు వానికి పొట్టు కూడ లభించును. రసూలే కరీం సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం, వారి అనుచరుల కృషి ధర్మము కొరకు మాత్రమే ఉండేది, అంతమాత్రమున వారు ప్రాపంచిక సుఖములు పొందక పోవడం అనేది సత్యదూరము, ధర్మము లభించు వారి వెనుక ప్రపంచము బానిసగా వచ్చును. కాని ప్రపంచముతో ధర్మము పొందడమనేది దుర్లభము. అలా ఏనాడు అది లభించదు. అలాగైతే ఒకప్పుడు మిగిలిన ధర్మముకూడ చేయిజారును. కావున ప్రవక్తల పద్ధతిని అవలంబించి అల్లాహ్ ఆదేశాలనుసరించి ధర్మమును పొందుమని హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాంతు వస్సలాం ఆదేశించిరి. వీరు వచ్చినప్పుడు ముస్లిములలో రెండు విధములైన ఉధ్యమములుండేవి, ఒకటి ముస్లిములు బలహీనులైరి కనుక వారు ప్రాపంచిక బలమును పొందుటకు ప్రయత్నించవలెను. వీరి రెండవ ఉధ్యమము ధర్మమును శ్రద్ధతో అమలు చేసినచో అల్లాహ్ ప్రపంచమును తప్పక ప్రసాదించును.

ప్రార్థనా, ఉపవాస వ్రతాల శ్రద్ధ చూపించి, మంచి వారిని పరదాలో నుంచు స్త్రీలవలే చేయు సూఫీల ఉధ్యమము వలే ఇది యున్నదని కొందరు తప్పుగా భావించిరి. వీరు ఈ విధముగా చేసినచో నిశ్చయముగా పప్పు పేరిట పొట్టును పొందు బోధచేయువారు. కాని వీరిట్లు చేయలేదు. మానవుని మేదస్సును పెంపొందించి, జ్ఞానాన్ని ప్రకాశింపజేసే, తేలివిని చురుకుగా చేయుటకు అల్లాహ్ ధర్మమును ప్రసాదించునని వారు బోధించిరి. నిజాయితీగా ధర్మమును పాటించు వానిలో ధర్మము, నైతిక విలువలను, కార్యములను ఆశించు శక్తిని, త్యాగము, దానములు చేయు స్వభావమును పుట్టించునని వీరు బోధించిరి. మీరు ప్రార్థనలు సలుపుము, ఉపవాస వ్రతమునాచరించుము, హజ్ చేయుము, జకాత్ చెల్లించుము, కాని ఆ ప్రార్థనలు, ఆ ఉపవాసాలు, ఆ హజ్, పవిత్ర ఖురాన్ చూపినట్లుండవలెను. పవిత్ర ఖురాన్ మిమ్ములను గుంజిల్లు తీయమని కోరడం లేదు, మీరు ఉపవాసము ఉండుమని గాని, నిరార్థకముగా తమ దేశమును విడుచుటకు గాని, తమ సంపత్తిని వ్యర్థపరుచుకొనుమని గాని కోరడంలేదు. ప్రార్థనను గూర్చి పవిత్ర ఖురాన్ ఇట్లు చెప్పెను, **“ఇన్న స్సలాత తన్హ అనిల్ ఫహషాయి వల్ మున్బరి”**

(అల్ అన్బూత్: 46) ప్రార్థన మీనుండి దౌష్ట్యమును, నిరాకరణను దూరము చేయును. పవిత్ర ఖురాన్ తెలిపిన ఫలితము మీప్రార్థన నుండి రానిచో మీ ప్రార్థన ప్రార్థన కాదు, ఉపవాస వ్రతమును గూర్చి పవిత్ర ఖురాన్ ఇట్లు నుడివెను **“ల అల్లకుమ్ తత్తకూన్”** మీపై ఉపవాస వ్రతము నిర్ణయించబడినది. మీరు ఉపవాస వ్రతము ఆచరించినప్పుడు పై ఫలితము రానిచో మీరు ఉపవాస వ్రతమును గాక ఉపవాసమును మాత్రమే పాటింతురని మిమ్ము ఉపవాసమునకు గురి చేయు ఉద్దేశ్యము అల్లాహ్ కు లేదు. హజ్ ను గూర్చి ఇట్లు నుడివెను: ఇది తిరగబడు ఆలోచనలను ఆపి, పరస్పర జగడములను రూపుమాపును. అనగా హజ్ తిరుగుబాటు తనమును, వ్యసనమును, దౌష్ట్యములను, కలహాలు దూరము చేయు సాధనము. ” జకాత్ ను గూర్చి ఇట్లు గలదు: **“ఖుజ్ మిన్ అమ్మాలిహిమ్ నదఖతన్ తుత్హిర్హమ్ వతు జక్కీహిమ్ బిహ్”** (అత్తైబహ్:103) దానము వ్యక్తిత్వమును పరిశుద్ధ పరుచుటకు, హృదయము ఆలోచనలకు పవిత్రత నొసంగుటకు నిర్ణయించబడినది, పై ఫలితములు రానిచో మీ దానము, మీ హజ్ కేవలము ప్రదర్శనములే, కావున మీరు ప్రార్థనలు సలుపుము, ఉపవాస వ్రతమును నిర్వర్తించుము, దానములు చేయుము, హజ్ ఒనరించుము కాని వాటి ఫలితములు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే అవి స్వీకరించ బడును. మీరు దౌష్ట్యమును, నిరాకరణను వదిలివేయుము. అల్లాహ్ కు భయపడుము. అబద్దము, మోసము, దుర్మార్గము, జగడముల నుండి దూరముండుము. వ్యక్తిగత, జాతియ పరిశుద్ధత, హృదయ పవిత్రత మీకు లభించవలెయును. ఈ ఫలితము కలగని వానిని నేను నా సంఘము లోని వాడు కాడని నిర్ధారించుననిరి. సారంశమును పొందుట అల్లాహ్ ఉద్దేశ్యమని ఇస్లాం ఏఒక్క ఆదేశము కూడ అవివేకముది కాదని, అల్లాహ్ కన్నులకు కనిపించదు గాని, హృదయమునకు కనిపించునని, అల్లాహ్ ను చేతులతో స్పర్శించలేము కాని, ప్రేమా భిమానాలతో స్పర్శించగలమని వలికిరి. ధర్మ ఉద్దేశ్యము జ్ఞానవయవాలను అదుపు చేయుట కాదు, హృదయమును, ఆలోచనా సరళిని పరిశుద్ధ పరుచుకొని అల్లాహ్ ను దర్శించు శక్తులుద్భవించి అతనిని స్పర్శించగలిగి, అతని పిలుపును వినుటయేనని అనిరి. ఈ విషయములను సూచించు ఇస్లాం ప్రగతి కొరకు మీరు ఒక క్రొత్త మార్గమును చూపెను, ఫలితముగా ఒక చిన్నపాటి సంఘము, అదికూడ ప్రపంచము కన్న ధర్మమునకే అధిక ప్రాధాన్యతనిచ్చు సంఘము ఏర్పడినది. ఇస్లామ్ ఆధ్యాత్మికా భివృద్ధికి, హజ్రత్ ముహ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆధ్యాత్మిక ప్రభుత్వము కొరకు అన్ని రకాల త్యాగములకై సిద్ధపడెను. ఎక్కడ ఒక చిన్న వ్యవస్థ, ఎక్కడ ముస్లిముల సమూహము? మీరిది ఆలోచించితిరా? ఇస్లామ్ ప్రచారము, ప్రగతి కొరకు ఈ చిన్న వ్యవస్థ చేయుచున్న కృషిలో వీరికంటే వేలరెట్లు అధికముగా నున్న ముస్లిములు ఈ సంఘమంతైన లేదా వీరు చేయుచున్న కృషిలో కనీసం నాలుగవ వంతైన చేయుచున్నారా? ఈ మార్పు ఎలా కల్గెను? అందువలనే హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాంతు వస్సలాం అహ్మదియులను ప్రపంచము కన్న ధర్మమునకే అధిక ప్రాముఖ్యతనిమ్మని ఆదేశించిరి, ఈ సత్యము అహ్మదియులకు తెలిసినప్పుడు వీరి ఆచరణలోనే మార్పు కల్గినది. ఒక నిజమైన అహ్మదియుని ప్రార్థన, ఒక సామాన్య ముస్లిము ప్రార్థనలా కాదు. రూపము, వాక్యములు అవేఅయినను అహ్మదియుని ప్రార్థన, ప్రార్థనా నిమిత్తము సలుపును. అల్లాహ్ తో సంబంధము పెంచుకొనుటకు సలుపును, మిగితావారు అల్లాహ్ తో సంబంధమేర్పరచుటకు ప్రార్థనలు చేయుదురా? అని ప్రశ్నించవచ్చును. నా సమాధానము ఏనాటికి కాదు అనియే యుండును. ఎందుకనగా దురదృష్టము కొలది ముస్లిములలో నేడు అల్లాహ్ తో సూటి సంబంధమేర్పడదనే భావము చోటుచేసుకున్నది. అల్లాహ్ ఇప్పుడు తన దాసులతో మాట్లాడడు, దాసుడు అల్లాహ్ తో ఏ పనిని కూడ చేయించలేడను తప్పుడు భావన వారిలో ఉద్భవించినది. మీరే ఆలోచించుము. ఇట్టి ఆలోచనల మధ్య ఆ శ్రద్ధ ఎలా కల్గెను. అల్లాహ్ సువార్త వాణిని తిరస్కరించు చున్నారు. అంతకు పూర్వము అల్లాహ్ సువార్త వాణి అవతరణను నమ్మువారుండిరి.ఇంతే కాదు అల్లాహ్ తమతో మాట్లాడునను వారుకూడ లేకపోలేదు. కాని శతాబ్దినుండి ముస్లిములు పూర్తిగా అల్లాహ్ సువార్త వాణి అవతరించదని నమ్ముచున్నారు. ఇట్టి ప్రకటనను కొందరు ఉలమాలు అవిశ్వాసముగా నిర్ణయించిరి. (మిగతా భాగం రాబోవు సంచికలో)

జుమా ప్రసంగము

అల్లాహ్ తఆలా తన వైపు నుండి ఒకరిని నియమించినప్పుడు లేదా సందేశహరులను పంపినప్పుడు వారికి సహకరించును, సహాయ మందించును. సత్యమును బహిర్గత పరచుటకు, ప్రపంచములోని అధిక జనాభాను వారి నేరముల వలన శిక్షించదలచినచో శిక్షించుటకు సంశయించడు.

చాలా కాలం నుండి మనము ఇతరుల హక్కులను అనుభవించడం, వాటి నుండి ప్రయోజనం పొందడము అనునది ఇస్లామేతర భోధన. అంతేగాక ఇతరుల హక్కులను మనహక్కుగా భావించుకొను అలవాటు మనలో కలదు, కావున మనము ఇతరుల హక్కులను చెల్లించడం లేదు. ఇది చాలా చెడు అలవాటు మరియు ఇస్లాం భోధనలకు విరుద్ధమైనది.

“తాము కోరుకొనునదే ఇతరులకు కోరుకొనుమని ” ఇస్లాం తెలుపుచున్నదని, అలా చేసినప్పుడు ఒకరు మరొకరి హక్కులను స్థాపించిన వారగుదురు. హక్కులను స్థాపించినప్పుడు శాంతి ఏర్పడును. పరస్పరము శాంతి సందేశము కూడ పంపువారగుదురని మనము ఇతరుల హక్కులను తీసుకోవడంను వీడడమే గాకుండ శాంతిని స్థాపించుటకు మనము మన హక్కులను కూడ త్యాగము చేయవలసి వచ్చినచో త్యాగము చేసినప్పుడే శాంతి స్థాపితమగును. మన హక్కులను వీడడంలో మనకు ఎలాంటి నష్టము కలుగదు. ఎప్పుడైతే తనకు తాను నేను దైవ దాసున్ని అని ఒక వ్యక్తి ప్రకటించు కొన్నప్పుడు అప్పుడు అతనికి తనదంటు ఏమియు ఉండదని దాని అర్థం. స్వచ్ఛమైన దైవదాసుడు ఏనాడు ఇది నీది, అది నాది అని సంభాషించడు.

పవిత్ర ఖుర్ఆన్ లో మేము విశ్వాసుల నుండి ధనము, ప్రాణమును తీసుకొందుము అని విపులీకరించి తెలుపడమైనది. బంధు మిత్రులు, స్నేహితులందరు ప్రాణపు కోవలోకే వచ్చును. మిగిలిన సంపదంతయు ధనపు కోవలోకి వచ్చును. మానవుడు ఈ రెండింటికే యజమానిగా యుండును. కాని విశ్వాసుల నుండి ఈ రెండింటినే మేము తీసుకొన్నామని అల్లాహ్ తాలా ఖుర్ఆన్ షరీఫ్ లో తెలుపుచున్నాడు. మరికొందరు అతనిని ఎందుకు అధ్యక్షులుగా నియమించారు. ఇతనిని ఎందుకు నియమించలేదని, లేదా ఎప్పటి వరకైతే మీరు ఫలాన వ్యక్తిని ఇమాముస్సలాత్ గా నియమించరో అప్పటి వరకు మేము అతని వెనుక నమాజ్ సలుపము అని అంటూ ఉంటారు. కావున ఇటువంటి మూర్ఖత్వపు ఆలోచనల నుండి దూరముండవలెను. ఎవరిని నియమించిన, ఎంత కాలము కొరకు నియమించినా అప్పటి వరకు వారికి పూర్తిగా సహాకారమందించవలెను.

మనము ప్రవక్తత్వ కాలము నుండి దూరము పోవుచున్నాము. ఇక ముందు కూడ దూరము వెళ్లెదము. కావున ఈ కాలంలోనే మనము ఇటువైపు దృష్టిని సారించవలయును. మనము చాలా జాగ్రత్తలను తీసుకొనవలయునని గతంలో కూడ నేను సూచించినాను. మనము ఏవిధముగా దైవ దాసుని హక్కును చెల్లించగలమో, మనము ఏవిధముగా మన అహంకారము, మొండితనమును వీడగలమో, మరియు మనము ఏవిధముగా అల్లాహ్ తఆలా ప్రీతిని పొందుటకు ప్రయత్నములను కొనసాగించగలమో అవగాహన కల్పించు ప్రణాళికలను రూపొందించుకోవలసిన అవసరం గతంలో కన్న నేడే అధికంగా గలదు. విధేయతతో అల్లాహ్ తఆలా ఆస్థానములో మోకరిల్లుము. నవాఫిల్ చదువుచు దానములు చేయుము, ఉపవాసములుండుము. దుఆలు చేయుచు అల్లాహ్ తఆలా కరుణను ఉప్పొంగించనిచో మనకు మరో మార్గము లేదు.

సయ్యద్నా అమీరుల్ ముమిన్లీన్ హజ్రత్ మిర్జా మహూర్ అహ్మద్ ఖలీఫతుల్ మసీహల్ ఖామిసి అయ్యుద్దహుల్లాహు తఆలా బనస్రీహిల్ అజీజ్ క్రీ.శ. 12 ఫిబ్రవరి 2016 (12 తజ్జిఖ్ 1395 హి.పు) తేదీన మష్టిద్ బైతుల్ ఫుత్తూహ్, లండన్ లో ప్రసంగించిన ఖుత్బా జుమా.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
إِنَّكَ نَعْبُدُكَ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ.
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ రజియల్లాహు తఆలా అన్హు తమ అనేక ఖుత్బాలలో, ఉపన్యాసములలో హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాతు వస్సలాం ప్రస్తావించిన పలు గుణపాఠము గల విషయములు, కథలను ప్రస్తావించినారు. వివిధ సమయములలో వీటిని నేను ప్రస్తావించినాను, నేడు కూడ కొన్నిటిని ప్రస్తావించును. అల్లాహ్ తఆలా తన వైపు నుండి ఒకరిని నియమించినప్పుడు లేదా సందేశహరులను పంపినప్పుడు వారికి సహకరించును, సహాయ మందించుననే ఆంశంను హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ రజియల్లాహు తఆలా అన్హు ఒక జుమా ప్రసంగంలో ప్రస్తావించినారు. సత్యమును బహిర్గత పరచుటకు, ప్రపంచములోని అధిక జనాభాను వారి నేరముల వలన శిక్షించదలచినచో శిక్షించుటకు సంశయించడు. వారిని తప్పక శిక్షించును. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాతు వస్సలాం ఈ విషయంపై తెలిపిన ఒక కథను ప్రస్తావించుచు హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ (ర.అ) ఇట్లనిరి. బాల్యములో మాకు కథలు వినాలనే ఉత్సాహము అధికముగా ఉండేది. మేము హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం గారిని కోరగా గుణపాఠము కలిగింపజేసే కథలు మాకు వినిపించేవారు. (ఈ ఆంశంను తెలుపుచు మరల వారు (ర.అ) ఇట్లనిరి) అలా వారు (అ.స) వినిపించిన కథలలో ఒకకథ నేటికి నాకు గుర్తున్నది. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం గారు వినిపించిన ఆ కథ ఇలా కలదు. హజ్రత్ నూహ్ అలైహిస్సలాం గారి కాలంలో ప్రజలు చాలా చెడిపోయినందున, పాపములు అధికముగా చేసినందున తూఫాన్ వచ్చినది. ఆ కథ ప్రకారం ఒక పర్వతపు శిఖరంపై ఒక వృక్షము

ఉండెను, ఆ వృక్షపు గూటిలో ఒక పక్షిపిల్ల గలదు. ఆ పక్షిపిల్ల తల్లి ఎక్కడికో వెళ్ళితిరిగి రాలేకపోయినది. బహుశా అది మరణించినదో. లేదా మరేదైన కారణంతో రాలేకపోయెను. కొన్ని రోజులు గడిచిన పిమ్మట ఆ పక్షిపిల్లకు దాహం వేసెను. దాహం వలన అది తల్లిడిల్లి పోయినది. చివరికి ఆ దప్పికను తట్టుకోలేక తన నోటిని తెరువసాగెను. ఆ పక్షిపిల్ల బాధను చూసిన దేవుడు వెంటనే తన దూతలతో మీరు ఆ పర్వతపు శిఖరంపై గల వృక్షముపు గూటిలోని ఆ పక్షిపిల్లకు నీరు అందునంత ఎత్తుకు చేరు విధముగా భూమిపై వర్షమును కురిపించుమని ఆదేశించెను. ఆ ఆదేశమును విన్న దైవదూతలు ఓ అల్లాహ్! అచటి వరకు నీరు చేరునంతగా వర్షింప జేసినచో ప్రపంచమంతయు మునిగిపోవునని వేడుకొనిరి. అందుకు అల్లాహ్ తాలా మరేమి పర్వాలేదు, నాదృష్టిలో ప్రపంచీకులకు ఈ పక్షిపిల్లకు ఉన్నంత ప్రాధాన్యత కూడ లేదని తెలిపెను. (నేకరణ: ఖుత్బాతే మహూమాద్ సంపుటి 17, పుట 678-679) వాస్తవానికి ఇదొక కథ. కాని సత్యము, సన్మార్గముపై లేని ప్రపంచమంతయు కలిసి కూడ అల్లాహ్ తఆలా దృష్టిలో ఆ పక్షిపిల్లకు గల విలువకు సమానము కాదనే గుణపాఠము ఇందులో గలదు. సత్యముపై నిలువవలెనని మనము ఈ కథతో గుణపాఠము నేర్చుకొందుము. ప్రపంచముపై ధర్మమునకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చెదము, తమలోని దుష్టత్వములను దూరము చేసుకొందుము, సత్కర్మములను కొనసాగించెదమని మనము హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాంను విశ్వసించినందున మనలను మనము పరిశీలించు కోవలయును. కాని కాలము గడుచుచున్న కొద్ది తమ స్థితిలో ప్రగతి బదులు క్షీణత వచ్చుచున్నచో, మన స్థితి దిగజారుచున్నచో మనము మన ఉద్దేశముతో దూరము పోవుచున్నాము. అప్పుడు అల్లాహ్ తఆలా కూడ మనలను పట్టించుకోడు. ప్రపంచ పరిస్థితులు నానాటికి ఏవిధముగా మారుచున్నవో మనకు తెలియనిది కాదు. అనేక దేశాలలో ఇటు ప్రజలు, అటు ప్రభుత్వాలు పరస్పరం హక్కులను చెల్లించుకోవడం లేదు. అల్లకల్లోల స్థితులు గలవు. ఈ అల్లకల్లోల స్థితులు బహిర్గతం కాని దేశాలలో లేదా చాలా భయానక స్థితిలేని ప్రాంతాలలో కూడ ప్రజలు అల్లాహ్ నుండి దూరమైపోవుచు, అల్లాహ్ ఆదేశాలకు భిన్నంగా అతనిని దూషించుచు, చెడుగా

మాట్లాడుచు, అతనిని హేళన చేయుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. అచటి మురికి కూపంలో ఎంతగా మునిగిపోయారనగా, వ్యక్తిత్వంకు భిన్నమైన పనులకు కూడ చట్ట బద్ధత కల్పించుతు వాటిని ఆచరింప జేయుచున్నారు. ఒక విధముగా చెప్పదలచినచో చెడు పనులు చేయనివారే చట్టం దృష్టిలో దోషులు. ఈ భూకంపములు, తూఫాన్, అల్లర్లు, విపరీత వర్షములకు కారణము పాపములు అధికమగుటయే. ఇది కేవలం అల్లాహ్ తఆలా జారీ చేయుచున్న హెచ్చరిక మాత్రమే. అల్లాహ్ తఆలా హెచ్చరించుచున్నాడు. ప్రపంచమును చైతన్యపరచుట, తమను సంస్కరించుకొననిచో అల్లాహ్ తఆలా ప్రపంచములో ఘోర విపత్తును సృష్టించవచ్చునని తెలుపుట అహ్మదీయుల ప్రాథమిక బాధ్యత. అల్లాహ్ తాలా ప్రపంచీకులకు తెలివిని ప్రసాధించుగాక!

నేడు మనము చూచుచున్న విషయాలలో ప్రధానమైన అంశం, ఎల్లప్పుడు చర్చకు వచ్చు విషయం ఏమనగా ప్రపంచములో తమ హక్కులను పొందుటకు మాత్రమే మాట్లాడుదురు. దానితో ఇతరులకు ఎంత నష్టము కలుగునో చూడరు. ఒక స్వచ్ఛమైన ముస్లిం ఇట్టి విషయంలో ఏవిధముగా నడుచుకొనవలయునో మార్గదర్శనంను సూచించు ఒక అద్భుత ఉదాహరణను మీముండు ప్రస్తావించెదను.

హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం వినిపించిన మరో కథను హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ (ర.అ) ఇలా వినిపించిరి: ఒక అనుచరుడు తన గుర్రమును మరోక అనుచరునికి విక్రయించుటకు తీసుకవచ్చెను. దాని ధర సుమారు రెండు వందలని తెలిపెను. అందుకు రెండవ అనుచరుడు నీవు తెలిపిన ధరకు నేను నీ గుర్రమును ఖరీదు చేయలేను, ఎందుకనగా నీ అశ్వము వెల నీవు చెప్పినదానికి రెండు రెట్లు అధికముగా ఉండుననెను. మరల బహుశా నీకు గుర్రము వెల తెలియదు కావచ్చును అనెను. అయినకూడ ఆ గుర్రపు యజమాని అంత పెద్దమొత్తంను తీసుకొనుటకు నిరాకరించెను. పైగా నా గుర్రము అంతపెద్ద మొత్తంనకు వెల చేయదని తెలిసి నేను ఎలా తీసుకోగలనని తెలపెను. ఈ విధముగా వారిరువురిలో మాట మంతి కొనసాగుచుండెను. చివరికి మూడవ వ్యక్తి ద్వారా వెల నిర్ధారించుకొనిరి. ఆ ఇరువురు అనుచరులు అనుసరించినది నిజమైన ఇస్లాం భోధన. ప్రతి వ్యక్తి తన హక్కు తీసుకునే బదులు ఇతరుల హక్కులను చెల్లించు, స్థాపించుటకు ప్రయత్నించవలెనని ఇస్లాం ఆదేశించుచున్నది. (హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ (ర.అ) ఈ కథను వినుపించుచున్న రోజులలో ధర్మాలు కొనసాగుచుండెను) ఏరోజున ఈ భోధనలపై అమలు జరుగునో ఆ రోజున ఈ ధర్మాల్నియు అంతమవును. కాని ఏవ్యక్తి అయిన తన హక్కును కొరుచున్నచో, అతను ఆ హక్కుకు అర్హుడైనచో దానిని నెరవేర్చడము అతి చిన్న సత్కార్యముగా భావించబడును. చాలా కాలం నుండి మనము ఇతరుల హక్కులను అనుభవించడం, వాటి నుండి ప్రయోజనం పొందడము అనునది ఇస్లామేతర భోధన. అంతేగాక ఇతరుల హక్కులను మనహక్కుగా భావించుకొను అలవాటు మనలో కలదు, కావున మనము ఇతరుల హక్కులను చెల్లించడం లేదు. (సేకరణ: ఖుత్బాతే మహమూద్, సంపుటి 17. పుట 137) ఇది చాలా చెడు అలవాటు మరియు ఇస్లాం భోధనలకు విరుద్ధమైనది.

ఉదాహరణకు నేడు అభివృద్ధి చెందుచున్న దేశాలలో ఆలోచించకుండ ధర్మాలు చేయు అవకాశంను కల్పించడం జరిగినది. ఆ ధర్మాలకు హద్దులు కూడ నిర్ణయించలేదు. నేడు యు,కే వంటి దేశాలలో జూనియర్ డాక్టర్లు ధర్మాలు చేయుచున్నారు. వీటివలన రోగులు కలత చెందుచున్నారు. తమ హక్కులను నెరవేర్చుకునే ప్రయత్నంలో వైద్యం చేయకుండానే రోగుల హక్కులను కాల రాయడమే గాక, వారి జీవితాలతో ఆడుకొనుచున్నారు. ఈ సారి సాగిన జపాన్ పర్యటనలో చాలా మంచి స్వభావికులైన ఒక క్రైస్తవ పాద్రీ శాంతికి అసలు నిర్వచనమేమిటి ? దానిని ఎలా స్థాపించగలము?. శాంతికి అసలు నిర్వచనమేమిటిో నేటి వరకు నాకు సరియైన సమాధానము లభించలేదు, అని ప్రశ్నించిన విషయం నాకు గుర్తున్నది. నేనింతకు ముందే దీని సమాధానమును ఇచ్చితిని. ఈ విషయంలో “తాము కోరుకొనునదే ఇతరులకు కోరుకొనుమని” ఇస్లాం తెలుపుచున్నదని, అలా చేసినప్పుడు ఒకరు మరొకరి హక్కులను స్థాపించిన వారగుదురు. హక్కులను స్థాపించినప్పుడు శాంతి ఏర్పడును. పరస్పరము శాంతి సందేశము కూడ పంపువారగుదురని నేను వారికి సమాధానం ఇచ్చితిని. అప్పుడు ఆ పాద్రీ ఈ నిర్వచనమును నేను మొదటి సారి విన్నాను. నాకు చాలా నచ్చినదని తెలిపెను.

కావున నేడు ఇస్లాం మాత్రమే వ్యవహారము లన్నింటికి సరైన మార్గమును సూచించును. కాని దానిని ఆచరణాత్మకంగా చూపకుండ ప్రపంచమును మనవైపు మరల్చుకోలేము. మనము ఇతరుల హక్కులను తీసుకోవడంను వీడడమే గాకుండ శాంతిని స్థాపించుటకు మనము మన హక్కులను కూడ త్యాగము చేయవలసి వచ్చినచో త్యాగము చేసినప్పుడే శాంతి స్థాపితమగును. మన హక్కులను వీడడంలో మనకు ఎలాంటి నష్టము కలుగదు. ఎందుకనగా ఒక సమాజంలో ఇరువైపుల నుండి పరస్పరం హక్కులను చెల్లించుటకు ప్రయత్నములు కొనసాగుచున్నచో ఒకవేళ రెండవ వ్యక్తి విశ్వాసుడైనచో అతడు ఏనాడు అన్యాయంగా ఇతరుల హక్కులను ఆశించడు. ఎప్పుడైతే ఈ మార్పు సంభవించునో అప్పుడు ఇతరుల హక్కులను ఏ ఒక్కరు ఆశించరు. కాని బాధ కరమైన విషయం ఏమిటనగా కొన్ని సార్లు మన జమాఅత్ లోని వారు కూడ తమ సోదరుల హక్కులను హరించివేసినట్లు లేదా తమ బంధువుల హక్కులను హరించివేసినట్లు మన ఖజాలో కూడ ఫిర్యాదులు అందుచున్నాయి. ఒకవేళ మనము ఈ ఇస్లాం భోధనలపై ఆచరించినచో ఖజాలోని అనేక సమస్యలకు పరిష్కార మార్గం లభించును.

తగాదాలను రూపుమాపడం కొరకు ఇస్లాం భోధనలు మనకు ఏమి నేర్పుచున్నవి, మరియు అనుచరుల నడవడిక ఏవిధముగా నున్నదని మనము చూసినచో మనకు హదీసుల ద్వారా అనేక విషయములు తెలియును. ఒకసారి హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) మరియు ఇమామ్ హుస్సైన్ (ర.అ) మధ్య ఏదో తగాద తలెత్తెను. సోదరుల మధ్య అప్పుడప్పుడు చిన్న చిన్న తగాదలు జరుగుతుంటాయి. వాధనలు జరుగుతుంటాయి. హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) వ్యక్తిత్వం చాలా సున్నితమైనది, నెమ్మదస్తులు, కాని హజ్రత్ ఇమామ్ హుస్సైన్ (ర.అ) వ్యక్తిత్వం ఉద్రేకమైనది, వారి మధ్య జగడం జరిగిన సందర్భములో హజ్రత్ ఇమామ్ హుసేన్ అధికంగా కఠినత్వంను ప్రదర్శించిరి. అయిన కూడ హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) సహనంను, ఓర్పును వహించిరి. ఆ తగాద సమయంలో ఇతర అనుచరులు కూడ అచట ఉండిరి. తగాద ముగిసిన తదుపరి రోజు హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) తొందర తొందరగా ఎటో వెళ్ళు చుండగా ఒక వ్యక్తి చూసి మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళుచున్నారని వారిని అడిగెను. అప్పుడు హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) నేను హుస్సైన్ క్షమాపణలు అడుగుటకు వెళ్ళుచున్నాని తెల్పిరి. అందుకు ఆ వ్యక్తి నీవు క్షమాపణ అడగడం ఏమిటి? నిన్ను తగాద జరుగుచున్న సమయంలో నేను కూడ అక్కడే ఉన్నాను, అంతేగాక హుస్సైన్ యే మీతో కఠినంగా వ్యవహరించడాన్ని మేమందరం చూసినాము. కావున వారే మిమ్ములను క్షమాపణ అడుగవలయును. మీరు వారిని క్షమాపణ అడుగకూడదనెను. అందుకు హజ్రత్ ఇమామ్ హసన్ (ర.అ) మీరు చెప్పినది కూడ నిజమే కాని ఎప్పుడైన ఇరువురు వ్యక్తులు తగువులాడుకున్న పిదప వారిరువురిలో ఏవరైతే ముందుగా సందిచేసుకొనునో వారు రెండో వ్యక్తి కన్న 500 సంవత్సరములు ముందుగా స్వర్గములో ప్రవేశించెదరని హజ్రత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తెల్పినట్లు నాకు ఒక అనుచరుడు వివరించెను. కావున ఈ విషయమును వినడంతోనే నా హృదయంలో కల్గిన ఆలోచన ఏమనగా నేను నిన్న హజ్రత్ హుస్సైన్ నుండి కఠినత్వంను సహించినాను, అంతేగాక వారు నాతో దుర్భాషలాడిరి. ఇలాంటి పరిస్థితులలో ఒకవేళ హుస్సైన్ క్షమించమని నావద్దకు వచ్చినచో, వారే ముందుగా సంది కుదుర్చుకున్నచో, నేను ఇరు లోకములలో నష్టపోవుదును. ఈ లోకములో కూడ నేను కఠినత్వంను సహించాను, పరలోకములో కూడ వెనుకంజలో ఉండెదను. అందుకే నేను తీసుకున్న నిర్ణయము ఏమనగా నాపై కఠినత్వం ప్రదర్శించినచో ప్రదర్శించని, కాని నేను ఇప్పుడు వారికన్న ముందే క్షమాపణ కోరుకొని వారికన్న 500 సంవత్సరములు ముందుగానే స్వర్గములో ప్రవేశించ దలుచుకున్నాను. అందుకే నేను వడి వడిగా క్షమాపణ కొరుటకు వెళ్ళు చున్నాని సమాధానం ఇచ్చిరి. (సేకరణ: అల్ ఫఖర్ మే23,1944, పుట 4. కాలం 2-3, సంపుటి 32, సంఖ్య 119)

ఈ ఇస్లాం భోధనలను మనము ఆచరించుటకు ప్రయత్నించ వలెయును. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం గారి వద్ద వినిన మరోక విసోద కథను వినిపించుతు హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ (ర.అ) ఇలా తెల్పిరి: బహుశా ఇది హరీరి (ఇది ఒక అరబీ పుస్తకము పేరు) లోని కథ, ఒక అతిథి స్నానము చేయుటకు ఒక స్నానవాటిక వద్దకు వెళ్ళెను, ఆ స్నానవాటిక యజమాని దాని చుట్టు సేవకులను నియమించెను. కొన్ని దేశాలలో స్నాన వాటికలు ఉండును, వాటికి సేవకులను నియమించెదరు, వారు అతిథులకు స్నానములు చేయించెదరు, శరీరమునకు మెరుగులు పెట్టెదరు. అనుకోకుండ ఒక రోజు ఒక అతిథి వచ్చెను, కాని ఆ సమయంలో యజమాని లేకుండెను. ఆ అతిథి స్నానము చేయుటకు స్నానవాటిక లో ప్రవేశించగానే సేవకులందరు వచ్చి ఆ అతిథిని అతుకుపోయిరి. సాధారణంగా తలను సునాయసంగా రుద్దవచ్చును, కావున అందరు తలను పట్టుకొనిరి, వారిలో ఒకరు ఇది నా తల అని అనగా, మరొకరు ఇది నా తల అని అనుకొనసాగిరి. వారి ఈ మంతనాలు పెరిగి ఘర్షణకు దారి తీసెను. చివరికి పరస్పరం కత్తులతో గాయ పర్చుకొనిరి. కలకలము రేగటంతో పోలీసులు రంగ ప్రవేశం చేసిరి. సమస్యను కోర్టుకు తీసుకవెళ్ళిరి, కోర్టులో కూడ ఒక సేవకుడు ఇది నా తలయే అని వాదించగా మరొక సేవకుడు ఇది నా తలయే అని వాదించెను, చివరికి న్యాయ మూర్తి స్నానము చేయు అతిథిని అడుగగా ఆ అతిథి అయ్యా! వీరివురికి తలలేదు, వీరు మూర్ఖులు, వీరి మాటలకు నాకు ఎలాంటి ఆశ్చర్యం కలుగడం లేదు, కాని మీరు కూడ ఈ తల ఏవరిదని అడుగుచున్నందుకే నాకు ఆశ్చర్యము కలుగుతున్నది. వాస్తవానికి ఈ తల అతనిది కాదు, ఇతనిది కాదు, కేవలం అది నా తల మాత్రమే.

ప్రపంచపు తగాదలన్నియు ఈ విధముగ మూర్ఖంగానే ఉండునని తెల్పడం కొరకే హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం ఈ విసోద కథను వినిపించిరి. ఇది నాది, అది నీది, సేవకులకు ఏమియు ఉండదు. ఒక స్వచ్ఛమైన ముసల్మాను లక్షణం గూర్చి ఇచట పెర్కొనడం జరిగినది. ఎప్పుడైతే తనకు తాను నేను దైవ దాసున్ని అని ఒక వ్యక్తి ప్రకటించు కొన్నప్పుడు అప్పుడు అతనికి తనదంటు ఏమియు ఉండదని దాని అర్థం. స్వచ్ఛమైన దైవదాసుడు ఏనాడు ఇది నీది, అది నాది అని సంభాషించడు. అతడు దైవ దాసుడు, ఎప్పుడైతే అతడు దైవ దాసుడనని తెలుపుకొనునో, అనాటి నుండి అతనిదంటు ఏమియు యుండదు, అంతా దైవమునకు చెందినదై యుండును. స్వచ్ఛమైన విశ్వాసుడిగా మార్పు చెందిన తరువాత ప్రతి ఒక్కటి దైవానిదే అని సంభాషించును. ఈ స్థాయికి చేరుకున్న తరువాత నీది, నాది అనే ప్రశ్నయే తలెత్తదు అనే కోణంలో ఈ సంఘటణను వినిపించడం జరిగినది.

హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌహూద్ (ర.అ) మరల ఇలా తెల్పిరి: పవిత్ర ఖుర్ఆన్ ను పఠించి చూడుము. అందులో హజ్రత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహివసల్లంనకు

“అబ్దుల్లాహ్” దైవ దాసుడనే నామకరణం చేయడమైనది. “లమ్మా ఖామా అబ్దుల్లాహ్” అనగా మనము దేవుని దాసులమైనప్పుడు మనదంటు ఏమియు ఉండదు. సర్వస్వమంతయు దేవునికే చెందినది. అందువలనే పవిత్ర ఖుర్ఆన్ లో మేము విశ్వాసుల నుండి ధనము, ప్రాణమును తీసుకొందుము అని విచిత్రీకరించి తెలుపడమైనది. బంధు మిత్రులు, స్నేహితులందరు ప్రాణపు కోవలోకే వచ్చును. మిగిలిన సంపదంతయు ధనపు కోవలోకి వచ్చును. మానవుడు ఈ రెండింటికీ యజమానిగా ఉండును. కాని విశ్వాసుల నుండి ఈ రెండింటినే మేము తీసుకొన్నామని అల్లాహ్ తాలా ఖుర్ఆన్ షరీఫ్ లో తెలుపుచున్నాడు. మేము వారి ప్రాణమును కూడ తీసుకున్నాము, వారి ధనమును కూడ తీసుకున్నాము. మీరు ఇది నాది, అది నీది అని తగువులాడు కోకూడదని మేము వాటిని తీసుకున్నామని, మీరు తగువులాడు కోకూడదని దాని భావం. ఇచట నీది, నాది అనే ప్రశ్నయే తలెత్తకూడదు. నీవు నీ గమ్యస్థానంను చేరుకొనుటకు ప్రయత్నమును కొనసాగించుము. అతనిని ఎందుకు అధ్యక్షున్ని చేశారనే ప్రశ్నలను వదిలి వేయుము. (ఇచట ఎన్నికల అంశం, అధికారుల అంశంలు వచ్చినవి, మరికొందరు మీరు అతనిని నమాజ్ చేయించుటకు ఎందుకు నియమించారు, మేము వారి వెనుక నమాజ్ సలుపము అని తగువులాడెదరు.) మరికొందరు అతనిని ఎందుకు అధ్యక్షులుగా నియమించారు. ఇతనిని ఎందుకు నియమించలేదని, లేదా ఎప్పటి వరకైతే మీరు ఫలాన వ్యక్తిని ఇమాముస్సలాత్ గా నియమించరో అప్పటి వరకు మేము అతని వెనుక నమాజ్ సలుపము అని అంటూ ఉంటారు.

(సేకరణ: ఖత్వాతే మహమూద్ సంపుటి 16, పుట 270-271)

ఈ విషయాలన్నియు కేవలం ఆలకించడం కొనం కాదు. మరి కొందరు బహుశా ఇలాంటి వారందరు హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) కాలంలో ఉండేవారని భావించుకొందురు. కాని నేడు కూడ ఇలాంటి ఫిర్యాదులు అందుచున్నాయి. వారి కాలంలో హజ్రత్ మసీద్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం గారి అనుచరవర్గం ఒకటి ఉండేది. అట్టి జగదపు స్వభావం గలవారిని సంస్కరించేవారు. కాని మనము ప్రవక్తత్వ కాలము నుండి దూరము పోవుచున్నాము. ఇక ముందు కూడ దూరము వెళ్లెదము. కావున ఈ కాలంలోనే మనము ఇటువైపు దృష్టిని సారించవలయును. మనము చాలా జాగ్రత్తలను తీసుకొనవలయునని గతంలో కూడ నేను సూచించినాను. మనము ఏవిధముగా దైవ దాసుని హక్కును చెల్లించగలమో, మనము ఏవిధముగా మన అహంకారము, మొండితనమును వీడగలమో, మరియు మనము ఏవిధముగా అల్లాహ్ తాలా ప్రీతిని పొందుటకు ప్రయత్నములను కొనసాగించగలమో అవగాహన కల్పించు ప్రణాళికలను రూపొందించుకోవలసిన అవసరం గతంలో కన్న నేడే అధికంగా గలదు. ఎన్నికల సమయంలో కూడ ఇలాంటి సమస్యలు తలెత్తును. కొన్ని సందర్భాలలో అధిక ఓట్లు పొందిన వ్యక్తికి బదులు ఇతరులను నియమించినచో ఇలాంటి సమస్యలు అధికమై లేఖలు వ్రాస్తూ ఉంటారు. ఈ సం॥ కూడ ఎన్నికల సంవత్సరము. జమాఅత్ పరంగా ఈ సం॥ ఎన్నికలు జరుగును. కావున ఈ విధమైన స్వభావం గలవారు తమ ఆలోచనలను సంస్కరించుకోవలసిన అవసరమున్నది. దు:ఆ చేసిన తరువాత సంబంధ భాంధవ్యాలను, బంధు ప్రీతిని వీడి తమ ఓటు హక్కును సరియైన విధానంలో ఉపయోగించు కొనవలయును, ఓటు ద్వారా తమ అభిప్రాయంను తెలుపవలయును. అనంతరం వెలువడిన తీర్పును ఆమోదించవలెయును. తమ వ్యక్తిగత విషయములను పూర్తిగా వీడి ఓటు వేయవలెను. ఉపశాఖలలో కూడ ఇలాంటి సమస్యలు తలెత్తుచున్నవి. రెండు మూడు రోజుల క్రితం ఒక దేశంలో మహిళ మండలికి సంబంధించిన ఎన్నికలు జరిగినవి. ఫలానా వ్యక్తిని ఎందుకు నియమించినారు, ఫలానా వ్యక్తిని ఎందుకు నియమించలేదని, ఆమె ఇటువంటది, అటు వంటిదని నాకు ఒక లేఖ వచ్చినది. కావున ఇటువంటి మూర్ఖత్వపు ఆలోచనల నుండి దూరముండవలెను. ఎవరిని నియమించిన, ఎంత కాలము కొరకు నియమించినా అప్పటి వరకు వారికి పూర్తిగా సహకారమందించవలెను.

హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) మరొక విషయమును ఇట్లు ప్రస్తావించిరి. ఆ విషయం ఏమనగా విశ్వాసులు దృఢ సంకల్పముతో ప్రయత్నించి, దానిని చివరి వరకు చేర్చవలెను. పూర్తిగా ఇతరులపై ఆధారపడే బదులు అధికారులైనను, పదవిదారులైనను కేవలము తమ సిబ్బందిపై ఆధారపడకుండ స్వయముగా పర్యవేక్షించవలెను. Involve అగుటకు ప్రయత్నించవలెను. అప్పుడే సరియైన రీతిలో పని పూర్తి అగును.

హజ్రత్ మసీద్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం వినిపించిన మరో కథనమును హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇలా వివరించిరి. ఒక ధనవంతునికి ఒక ధర్మసత్రం ఉండేది. ప్రతి రోజు ఆ సత్రం నుండి అనేక సంఖ్యలో అన్నార్దులు భోజనం చేసేవారు. కాని నియమావళిని సరిగా పాటించనందున అచట అస్థవ్యస్థత అధికంగా ఉండేది. అతను ధనవంతుడైనను అతనిలో పర్యవేక్షణ ధక్షత లేకుండెను. పర్యవేక్షణ వైపు శ్రద్ధకూడ లేకుండెను. సేవకులందరు కృతఘ్నులు, కుటీల స్వభావం గలవారు. సరుకులు తెచ్చు వారిలో కొందరు అధిక ధరలకు తక్కువ సరుకులు తెచ్చేవారు. మరికొందరు వంటవారు వాటిలో నుండి కొంత సరుకును తమ గృహములకు తీసుకవెళ్ళేవారు. వంటలు వడ్డించేవారిలో కొందరు తామే స్వయంగా భుజించేవారు, మరియు తమ బంధు మిత్రులకు కూడ వడ్డించేవారు. మరికొంత భోజనంను వారు అటు ఇటు చేసి వృధా చేసేవారు. అదే విధముగా గోధాముకు చెందినవారు గోధాముల ద్వారాలను రాత్రి వేళలో కూడ

తెరచి ఉంచేవారు. అందుకే రాత్రి వేళలో కుక్కలు, నక్కలు వచ్చి గోధాములోని సరుకులు తినేవి, వృధా చేసేవి. ఫలితంగా ఆ ధనవంతుడు చాలా అప్పుల పాలైనాడు. 20 సంవత్సరముల అస్థవ్యస్థత తరువాత మీరు అప్పుల భారిన పడినారని వారికి తెలుపడం జరిగినది. ఆ ధనవంతునిలో దాతృత్వము ఉన్నందున అతడు ఆ ధర్మ సత్రంను మూసివేయుటకు వెనుకంజ వేసెను. కాని అప్పులను చెల్లించవలెననే తపన కూడ వారిలో ఉండెను. అందుకొరకు అతను తన మిత్రులందరిని సమావేశపర్చి నేను ఈ విధముగా అప్పుల భారిన పడినాను . నా ధోషాన్ని ఏ ఒక్కరు కూడ చూపలేదు, నాకు సలహాలు ఇవ్వలేదని విచారం వ్యక్తపర్చెను. అందుకు అతని మిత్రులు గోధాముకు తలుపులు లేనందున రాత్రింభవళ్ళు కుక్కలు, నక్కలు వచ్చి సరుకులను వృధా చేసేవి, కావున వెంటనే తలుపులు భిగించినచో సరకులను కాపాడు కోవచ్చునని సలహానిచ్చిరి. అప్పుడు ఆ ధనికుడు తలుపులు భిగించమని ఆదేశించగా తలుపులు భిగించడమైనది. కథలలో ఇది ఒక కథ, కావున కథలలో కుక్కలు, నక్కలు ఇతర జంతువులన్నియు మాట్లాడుతుంటాయి. హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) తన ప్రస్తావనను కొనసాగించుతు మరల ఇలా తెల్పిరి: రాత్రి వేళలో కుక్కలు. నక్కలు తమ అలవాటు ప్రకారం గోధాముకు చేరుకొనగా, గోధాముకు తలుపులు భిగించి ఉండడంను చూసి గోల చేయడం ప్రారంభించాయి. వారి గోలకు ఒక వృద్ధ నక్క లేదా కుక్క అచటికి చేరుకొని మీరెందుకు గోల చేయుచున్నారని అడుగగా, మిగిలిన జంతువులన్నియు గోధామునకు తలుపులు భిగించినారు, మన ప్రాంత కుక్కలు, నక్కలన్నియు ఈ గోధాము నుండే తమ తమ ఆకలిని తీర్చుకొనేవి, ఇప్పుడు మేము ఎక్కడి నుండి మా ఆకలిని తీర్చుకొనవలెనని తమ గోడును వెల్లబుచ్చెను. అందుకు ఆ వృద్ధ జంతువు మీరు అనవసరంగా భయపడుచు, గోల చేయుచు సమయాన్ని వృధా చేయుచున్నారు. 20 సంవత్సరముల నుండి తన ధనాన్ని కొల్లగొట్టుచున్న నిమ్మకు నీరెత్తనట్లుగా కూర్చోనియున్న ఆ వ్యక్తి గోధాముకు తలుపులు భిగించగానే వాటిని మూసివేయుచున్నారా? లేదా అని చూసుకొగలదా, కావున మీరు అద్దెర్వ పడకుము అని వారికి సచ్చజెప్పెను.

ఇది కథయే అయినను ఇందులో “ఒకవేళ ఇలా చేసినచో” లేదా ఇలా “చేసినచో” ల మధ్యగల వ్యత్యాసమును మనకు తెలుపుచున్నది. కుక్కలు, నక్కలు ఒక వేళతాను తలుపులు మూసివేసినచో మనము ఎక్కడి నుండి మన ఆకలిని తీర్చుకొందుమని గోల చేయుచుండగా, ఆ అనుభవం గల వృద్ధ జంతువు ఆ వ్యక్తి అనగా ఆ ధనికుడు అలా చేయలేదు, అటు వైపు అతను శ్రద్ధ చూపలేదని, మీరు అనవసరంగా కంగారు పడవద్దని వాటిని సచ్చజెప్పడం జరుగుచున్నది. ఈ కథను తెలుపుచు హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇట్లనిరి. మన జమాఅత్ సభ్యులు ఆశించినచో ఏమియు జరగదు. కాని వారు ఆశించినచో పెద్ద పెద్ద కష్టతరమైన పనులు కూడ కొన్ని రోజులలో పూర్తి చేయుదురు.

మరల హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) వారి బాల్యంలో వినిన కథలలో ప్రసిద్ధి చెందిన కథ అలా ఉద్దీన్ అద్భుత దీపం కథ అని, దానిని ఈ విధముగా తెల్పిరి: అలా ఉద్దీన్ ఒక బీధవ్యక్తి, అతనికి ఒక దీపం దొరికినది. అతను ఆ దీపంను రాసిన ప్రతిసారి ఒక భూతం ప్రత్యక్షమయ్యెది, (ఈ కథ పిల్లల కొరకు కల్పించబడినది) ఆ భూతంనకు ఏ పని చెప్పిన అది క్షణాలలో ఆ పనిని చేసిపెట్టేది. ఉదాహరణకు ఆ భూతంను ఏదైన భవన నిర్మాణం చేయమని ఆదేశించినచో మనము చూస్తుండగానే అది భవనాన్ని నిర్మించేది. బాల్యంలో మేము అలా ఉద్దీన్ దీపంను నిజమైన అద్భుత శక్తులు గల దీపంగా భావించేవారము. అప్పుడు మాకు ఇంతటి జ్ఞానం లేకుండెను. కాని యువ్వనంలోకి అడుగుపెట్టగానే అది కేవలం కల్పితమైనదని, అది ఒక ఊహా భరితమైనదని భావించితిమి. దానిని కేవలం ఒక కథగానే చెప్పుకొంటిమి. కాని వృద్ధాప్యంలోకి వచ్చినప్పుడు ఆ దీపం నిజంగా ఉన్నట్లు అనిపించుతుంది, (వృద్ధాప్యంలోకి రాగానే ఆ దీపం నిజంగా ఉండే ఉంటుందని హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) తెలుపడం వలన ఇక్కడ కూర్చున్న వారు ఆశ్చర్యపోతున్నట్లు ఉన్నారు) అలా ఉద్దీన్ దీపం తప్పక ఉన్నది. కాని అది నూనేతో వెలుగు దీపం కాదు, అది కేవలం దృఢ సంకల్పముతో వెలుగు దీపం. వాస్తవానికి దృఢ సంకల్పం, పట్టుదల అనేవి దేవుని సుగుణాలలోనివి, కావున అల్లాహ్ తాలా ఏవరికైతే ఆ సుగుణాలను దీపంగా ప్రసాదించునో, వారు ఆ దీపంను కుదిపెదరు. ఎలాగైతే అల్లాహ్ తాలా “కున్” అనగానే అది తన పనిని తాను చేసుకుంటు పోతుందో, అలాగే అతనిని అనుసరించుచు, అతను నిర్దేశించిన సూత్రాలను పాటించుచు, అతని ఆజ్ఞలను శిరసావహించుచు, (ఇవన్నియు నిబంధనలు) అతనిని వేడుకొనుచు, అతని సహాయంను ఆర్జించుచు, ఏ మానవుడైన “కున్” అని ఆదేశించినచో అది ఖచ్చితంగా నెరవేరును. మొత్తమునకు బాల్యంలో అలా ఉద్దీన్ దీపం కథకు అభిమానుల మైనాము, యుక్త వయస్సులో మా ఆలోచనలు తారుమారైనవి, కాని వృద్ధాప్యంలో చాలా అనుభవం తరువాత అలా ఉద్దీన్ దీపం కథ నిజమైనదని విశ్వసించినాము. కాని దీనిని కేవలం ఒక ఉదాహరణ రూపంలో పేర్కొనడమైనది. అంతేగాని ఇక్కడ దీపం అనగా రాగితో తయారు చేసిన దీపం కాదు. అది ఇచట దృఢ సంకల్పము మరియు పట్టుదలతో కూడిన దీపం. దానిని కుదిపినప్పుడు ఎంత పెద్ద పని అయిన కూడ క్షణాలలో జరుగుతుంది. (సేకరణ: అల్ ఫజల్, జనవరి 24, 1926 పుట 2-3, సంపుటి 51/16 సంచిక 20)

కావున మనలోని ప్రతి ఒక్కరు కేవలం ఆశించినచో వరకే ఉండకుండా ఆశించుట వరకు చేరవలెను. ఆశించడంతో పాటు తమ శక్తి సామర్థ్యములన్నింటిని గొట్టుకొని ఆ పనిని చేయవలెను, మరియు అల్లాహ్ తాలాతో సహాయము ఆర్జించవలెను.

కొందరు ఆశించే వారుందురు కాని కొన్ని సందర్భాలలో వారు ఆశించినా కూడ వారి పనులు పూర్తి కాజాలవు. అందుకు గల కారణం వారు మనస్ఫూర్తిగా కోరుకోకపోవడమే. అదియే గాక పైన పేర్కొనిన శక్తి సామర్థ్యములన్నియు వారిలో ఉండవు. ధృఢ సంకల్పం ఉండదు. దైర్యం ఉండదు. శ్రమించలేరు. కేవలం మనసులోనే ఆశించుచు ఉంటారు.

ప్రత్యేకముగా నేను చూచిన దేమనగా నా వద్దకు చాలా మంది వచ్చి మేము నమాజులను క్రమం తప్పకుండా చదవాలని కోరినా చదవలేక పోవుచున్నాము, మా కొరకు దుఆ చేయగలరని అందురు. ఇతర పనులు కోరగానే చేయుదురు. కాని నమాజ్ ను హృదయ పూర్వకముగా ఆశించరు. పూర్తి సామర్థ్యములను వినియోగించరు. అల్లాహ్ తఆలాతో సహాయము కోరరు. అందుకే నమాజులు అలవాటు పడవు. ఇటువంటివారు ఆశించుట కూడ ఆశించకపోవడంతో సమానమే. మానవుడు కోరినా చేయలేకపోవడం అసంభవం. వాస్తవానికి నమాజ్ వారి కొరకు ఒక అదనపు విషయము. ప్రపంచ పనికి మొదటి ప్రాధాన్యతను ఇత్తురు. ఇదొక తప్పడు పద్ధతి. అందుకే దీనిని ఆచరించరు. మానవుడు కోరినా, గట్టి నిర్ణయము తీసుకున్నా, ధృఢ సంకల్పము చేసినా ఆ పని కాకపోవడం అసాధ్యము. ఇవి అలసత్వములు, నిర్లక్ష్యములు. అనవసరముగా దానికి ఆశ అను పేరు ఇచ్చెదరు.

మరో కథను వినిపించడానికి ముందు హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) తమ బాల్యపు ఒక ఘటణను తెలిపిరి: మేము బాల్యంలో ఒక కథను వినేవారము, ఆ కథను విని మేము నవ్వుకునేవారము, వాస్తవానికి అది నవ్వడంకు బదులు రోదించుటకు తయారు చేయడమైనది. ఆ కథలో నేటి ముసల్మానుల దీనస్థితిని పేర్కొనడం జరిగినది. కాని ఆ కథను తయారు చేసిన వారు కేవలం సూచన ప్రాయంగానే ముసల్మానుల దీనస్థితిని తెలుపడమైనది. తద్వారా మౌఖ్యిలు అతనిని వెంటబడించకూడదని ఆ వ్యక్తి తలచెను. (ఒక వేళ ఎవరైన అహ్మది కూడ ఈ విధముగా ప్రవర్తించుచున్నచో వారు సంస్కరించు కొనవలెను) ఆ కథ ఏమిటనగా ఒక పని మనిషి సహేరి సమయంలో క్రమం తప్పకుండా నిద్ర లేచేది. కాని ఉపవాసం మాత్రం ఉండేది కాదు. బహుశా తమకు పనిలో సహకరించుటకు నిద్రలేచుచున్నదని యజమానురాలు భావించినది. కాని ఆమె ఉపవాసం ఉండడం లేనందున అనవసరంగా ఆమెను ఎందుకు ఇబ్బందికి గురి చేయాలి, ఆ సమయపు పనిని నేనే స్వయంగా చేసుకొందునని ఆలోచించినది. కావున రెండు మూడు రోజుల తరువాత యజమానురాలు ఆ పని మనిషితో అమ్మాయి సహేరి సమయంలో నీవు మేల్కొలుపలసిన అవసరం లేదు. ఆ సమయపు పనిని మేమే స్వయంగా చేసుకొందుము, నీవు ఆ సమయంలో కష్టపడకుము అని తెలుపెను. ఈ విషయం వినిన వెంటనే ఆ పని మనిషి చాలా ఆశ్చర్యముతో తన యజమానిరాలు వైపు చూస్తు మీరు నాతో ఏమి అంటున్నారు. ఓ యజమానురాలా! నేను నమాజ్ చేయడంలేదు. ఉపవాసం ఉండడం లేదు. ఒకవేళ కనీసం నేను సహేరి కూడ భుజించినచో నేను మార్గ బ్రహ్మరాలిని అవుతానని చెప్పెను. వాస్తవానికి ముసల్మానుల దీనస్థితిని ఈ విధముగా చూపడం జరిగినది. (లేదా ఇది నమాజ్ చేయనివారి దీనస్థితిని తలపించును) హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) మరల ఇలా తెల్పిరి: ఇతర పదాలలో ముసల్మానులను అబ్బాయిలు మీకు జుమతుల్ విదాతో ఏమి ప్రయోజనం, ఎందుకు మీపై భారంను వేసుకొనుచున్నారు, మిగిలిన జుమా నమాజులు చదువరు కావున ఈ జుమతుల్ విదా చదవకండిరా! అని అదేశించినచో, వారు ఆశ్చర్యముతో మీ ముఖములను చూస్తు ఇట్లనెదరు. సోదరా! మీరు ఏమి అంటున్నారు. ప్రతి రోజు నమాజుల కొరకు నేను మస్జిద్ కు రావడం లేదు, ఉపవాసములు ఉండడం లేదు, ఒకవేళ జుమతుల్ విదా కూడ నేను చదువనిచో నేను మార్గబ్రహ్మిని కాగలను. కావున కేవలం ఒక సమయపు నమాజ్ కొరకు మస్జిద్ కు విచ్చేసి భాగ్యతలన్నియు పూర్తి అయినాయి అనుకోవడం కూడ వినోధ భరితమైన చర్యయే అగును, (సేకరణ: ఖుత్బాతే మహూమాద్ సంపుటి 23, పుట 438-439)

కావున ఏవరైతే నమాజ్ లు క్రమంగా నలుపుటకు శ్రద్ధను కనబర్చరో వారందరు ఈ కోవకే చెందిన వారగుదురు. ఐదు పర్యాయములు నమాజ్ నలుపుట ప్రతి యువ, వివేకం కలిగిన ముసల్మానులపై విధిగావించబడినది. పురుషులు మస్జిద్ లో సామూహికంగా నలుపుటకు ఆదేశం గలదు. అందుకొరకు సదుపాయములు ఏర్పాలు చేసుకొనవలెను. అలా కానిచో మీరు వివేకులు కాదని ఒప్పుకొండి, లేదా మేము అవివేకులమని చెప్పుకోవడం మంచిది. ఈ రెండూ కాని పక్షములో సామూహిక ప్రార్థనల కొరకు ప్రతి ఒక్కరు ప్రయత్నించాలి.

మరొక కథనమును తెలుపుచు హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇట్లనిరి. హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాంతో మేము స్వయముగా విన్నాము. (వారి రచనలలో కూడ ఇది కలదు) ఒక రాజు లేదా ఒక అధికారి ఎక్కడికైనా వెళ్ళినప్పుడు అతని రక్షకుడు కూడ వెంట వెళ్ళును. వారివెంట యున్న వారికి లోనికి వెళ్ళుటకు అనుమతి తీసుకోవలసిన అవసరముండదు. నేడు కూడ చూడుము. మంత్రులు, ఇతరులు వస్తుంటారు. వారి ప్రోటోకాల్ అధికారులు లేదా రక్షకులు కూడ వారితో వెళ్ళుచు ఉంటారు. వారు కూడ వెంట వచ్చువారి కొరకు అనుమతి తీసుకోరు. ఉదాహరణకు ఒకవేళ వైస్రాయి గవర్నర్లను ఆహ్వానించినచో (ఆ కాలంలో భారతదేశము మరియు పాకిస్తాన్ కలిసి ఉన్న సమయంలో ఆంగ్లేయులు అధికారంలో ఉండగా వైస్రాయి అనే అధికారి ఉండేవాడు) గవర్నర్ల రక్షకులు, మరియు వారి ఉద్యోగులందరు ఏలాంటి ఆహ్వానం లేకున్నను ఆ పార్టీలో పాల్గొందురు. అదేవిధముగా మీ స్థాయి ఎంత చిన్నదైనను, మీరు దేవదూతలతో సంబంధములు ఏర్పరచుకొన్నచో వారెక్కడికి పోయినను మీరక్కడికి

పోవుదురు. (అల్లాహ్ తఆలాతో సంబంధము ఏర్పడినచో అతని దేవదూతలతో సంబంధము ఏర్పడును.) మీరు వారి రక్షకులలో, సేవకులలో చేరుదురు. వారు ప్రజల హృదయములు, మేదస్సులలో ప్రవేశించినచో మీరు ప్రవేశింతురు. అల్లాహ్ తఆలా మీ కొరకు ఏర్పరచిన ఈ గొప్ప శక్తిని అర్థము చేసుకొనుము. మీ ఆధ్యాత్మిక శక్తితో ఇది ముడిపడియున్నది. దానిని ధృఢపరచుటకు మీరు దేవదూతలతో అధిక సంబంధములు ఏర్పరచుకొనుము. తద్వారా మీరు ప్రజల హృదయముల వరకు చేరుదురు. ఒకవేళ మీరు ప్రజల హృదయముల వరకు చేరినచో ముసుగులన్ని దూరమగును. అల్లాహ్ తఆలా కాంతి ఎక్కడెక్కడికి చేరునో అక్కడెక్కడికి మీరు కూడ చేరెదరు.

హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) జల్నాలో పాల్గొనుటకు వచ్చిన వారితో ఇలా ఉపదేశించిరి: మీరు మీ భాగ్యతలను గుర్తించుకోండి, ఏ ఉత్సాహంతో మీరు ఇక్కడికి చేరుకున్నారో అదే ఉత్సాహంతో మీ భాగ్యతను నెరవేర్చుటకు ప్రయత్నించుము. మల్లయుద్ధము తిలకించుటకు వచ్చినవారి వలె మీరు వచ్చినట్లు కాకుండా అల్లాహ్ తాలాతో సంబంధమును ఏర్పర్చుకొనుము. అల్లాహ్ తాలాతో సంబంధము ఏర్పర్చుకొన్నచో అతని దూతలతో సంబంధము ఏర్పడును. ప్రజల మేదస్సులో ఆధ్యాత్మికత తన ప్రభావంను చూపినప్పుడు మీ కార్యములు కూడ దైవదూతలు చేస్తూ ఉంటాయి. ఎక్కడి వరకు అవి చేరునో అక్కడి వరకు మీ పేరును వ్యాపింపజేయును. ఎందుకనగా మీ సంకల్పం పవిత్రమైంది. మీ ఆధ్యాత్మికత వృద్ధి చెందుచున్నది. మీరు అల్లాహ్ కొరకు పనులు చేయుచున్నారు. (సేకరణ: అల్ ఫజల్ జనవరి9, 1955 పుట 3, సంపుటి 9/44 సంచిక 8)

కావున ఈ ప్రాథమిక సూత్రాలను ఎల్లప్పుడు గుర్తుంచుకొనుము. జల్న లేదా ఇజ్మిమా సందర్భమున ఒక్క చోటకు చేరినప్పుడు, ఆధ్యాత్మికత ప్రగతి కొరకు సమావేశమైనప్పుడు దానిని పొందుటకు కృషి చేయవలెను. తమ సమావేశములను తాత్కాలిక ఆధ్యాత్మిక సమావేశములుగా మార్చుకుము. ఆధ్యాత్మిక ప్రభావములు శాశ్వతముగా ఉండునట్లు చూసుకొనుము. తద్వారా దేవదూతలు కూడ మనకు సహకరించు వారగుదురు. మనము ఏచోటనైన ఏదేని కార్యము కొరకు ప్రయత్నించినచో అచట దేవదూతలు ప్రవేశించి తమ ప్రభావంను చూపించుచు మన ప్రయత్నములకు సత్ఫలితాలు చేకూర్చేవి కావలెయును.

ఒక సత్కార్యము తరువాత గతం కన్న అధికంగా విధేయతను చూపించుచు క్షమాపణలు కోరుచు అల్లాహ్ సన్నిధిలో మిక్కిలి సత్కార్యములు ఆచరించుటకు దు:ఆలతో అతని అనుగ్రహమును యాచించువారే స్వచ్ఛమైన విశ్వాసి అని గుర్తుంచుకొనవలెను. తద్వారా ఈ పరంపర కొనసాగుచూ యుండును. మరియు ఈ పరంపర యొక్క చివరి ఘట్టముకూడ విజయ ప్రధమగును.

హజ్రత్ ముస్లైమ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇట్లనిరి. రసూలె కరీం సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం దుఆ చేయునప్పుడు ఒక కుండ ఉడుకుచున్నట్లు మాకు అనిపించేది అని అనుచరులు తెలిపేవారు. తమ మనసుల సంస్కరణ వైపు దృష్టి సారించుము, ధర్మబద్ధత, పవిత్రతను కల్పించుకొనుము. మనము సత్కార్యములు చేయుచున్నామని భావించుకుము. ఎందుకనగా సత్కార్యములను మించి సత్కార్యములు ఆచరించినప్పుడు కూడ అవిధేయత జనించవచ్చును. హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం ఇలా తెల్పిరి: నేటి కాలపు ప్రజలు హజ్ చేసివచ్చాక వారి హృదయాలలో గతం కన్న ఎక్కువ అహంకారము, చేదులు ఎందుకు జనించుచున్నాయో అర్థం కావడం లేదు. వారు హజ్ యొక్క భావంను అర్థం చేసుకోక పోవడం వలనే వారిలో ఈ లోపాలు జనించుచున్నాయి. అంతేగాకుండా వీరు ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనాన్ని పొందుటకు కాకుండా కేవలం హజీలమని పిలిపించు కొనుటకు హజ్ చేయుచున్నారు. కావున మీరు గర్వపడుచున్నారు. ఈ విషయంను తెలుపుచు హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం ఒక వినోద కథను వినిపించిరి. ఒక వృద్ధురాలు చలి కాలపు ఒక రాత్రి వేళలో స్టేషన్ లో కూర్చొని యున్నది. ఏవరో ఒకరు ఆ వృద్ధురాలి దుప్పటిని లాక్కొనిరి. ఆమెకు చలి వేయగా దుప్పటి కప్పాకొనుటకు ప్రయత్నించగా తన దుప్పటి ఏవరో తీసుకెళ్ళినట్లు గమనించినది. వెంటనే ఆ వృద్ధురాలు ఓ హాజి సోదరులారా! నాకున్నది ఒకటే దుప్పటి. దాని అవసరం నాకు గలదు. కావున నాకు తిరిగి ఇచ్చివేయుము అని అరవడం ప్రారంభించినది. ఆ దుప్పటిని దొంగిలించిన వ్యక్తి ఎక్కడికి వెళ్ళకుండా సమీపంలోనే కూర్చొని యున్నాడు. ఆ అరుపులకు అతడు సిగ్గుతో తలదించుకొని ఆ దుప్పటిని ఆ వృద్ధురాలికి ఇస్తు నీ దుప్పటిని దొంగిలించినది హాజియే నని ఎలా తెలుసుకున్నావని ప్రశ్నించెను. అందుకు ఆ వృద్ధురాలు ఈ కాలంలో ఇంత కఠినంగా హాజీలు కాకుండా మరేవ్వరు వ్యవహరిస్తారని సమాధానం ఇచ్చెను.

కావున మనము సత్కార్యములను కొనసాగించుచున్నామని, మనము సదుద్దేశమును కలిగియున్నామని భావించుకుము. వ్యక్తి ఎంత పుణ్యమైన పని చేసినను అందులో దుష్కార్యము ఏర్పడవచ్చును. వ్యక్తి ఎంత మంచి ఉద్దేశము కలిగియున్నను అతని విశ్వాసము చెడిపోయే అవకాశమున్నది. ఎందుకనగా విశ్వాసము మన కర్మల ఫలితముగా రాదు. అల్లాహ్ తఆలా కరుణతో వచ్చును. (ఇదొక ప్రాథమిక విషయము. దీనిని గుర్తుంచుకొనుము.) మన కర్మలు ఎన్ని ఉన్నను అల్లాహ్ తఆలా కరుణ లేనిచో, అతని అనుగ్రహము లేనిచో విశ్వాసము సంపూర్ణము కాదు. కావున మీరు సదా అల్లాహ్ తఆలా కరుణపై దృష్టి సారించుము. మీ దృష్టి సదా అతని చేతుల వైపు యుండవలెను. అల్లాహ్ తఆలా ద్వారము నుండి బయటికి వచ్చిన తరువాత మరే ద్వారము నా కొరకు తెరుచుకోదని భావించినప్పుడే అల్లాహ్ తఆలా అనుగ్రహమును అతడు ఆకర్షించును. అందుకే మీ చూపు ఎల్లప్పుడు అల్లాహ్ తఆలా వైపు

యుండవలెను. ఎప్పటివరకు నీవు నీ దృష్టిని అతనివైపు కేంద్రీకరించెదవో అప్పటివరకు నీవు రక్షణలో ఉండెదవు. ఎందుకనగా ఎవరి దృష్టి దేవుని వైపు కేంద్రీకృతమై ఉంటుందో అతనికి సష్టమును ఎవరు కల్పించలేరు. కాని ఎప్పుడైతే దృష్టి అల్లాహ్ తాలా నుండి ప్రక్కకు మళ్ళినో, అప్పుడు ఆ వ్యక్తి ఎన్ని సత్కార్యములు చేసిన వాడైనను, ఎంతో సదుద్దేశమును కల్గి యున్నను, అతనికి ఆశ్రయము ఎక్కడ లభించదు. అంతేగాకుండ అతను పైతాన్ ప్రక్కలో చేరెదను. (సేకరణ: ఖుత్బాతే మహమూద్, సంపుటి 17, పుట 216-217) కావున సదా పశ్చత్తాపము. క్షమాపణ, అల్లాహ్ తఆలాతో అనుగ్రహమును కోరుచు, అతని దయను ఆశించుచు, అతన్ని ఆకర్షించుటకు ప్రయత్నించినప్పుడే అంతము విజయవంతమగును.

హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం వినిపించిన మరొక ఘటణను హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇట్లు వినిపించిరి: హజ్రత్ అబూబకర్ రజియల్లాహు అనుహు లేదా హజ్రత్ ఉమర్ రజియల్లాహు తాలా అనుహు (నాకు సరిగా గుర్తుకు లేదు) గారి ఇంట్లో దొంగలు పడిరి, వారి ఆభరణములను దోచుకెళ్ళిరి, అందుకు వారి సేవకుడు ఒకరు అల్లాహ్ తాలా గారి ఖలీఫా గారి ఇంట్లోనే దొంగతనం చేసే దుర్మార్గుడు కూడ ఈ ప్రపంచములో ఉన్నాడా, వాడికి ఏ మాత్రం సిగ్గులేదా అని తిట్టుచుండెవాడు. ఆ సేవకుడు దొంగతనం చేసిన వారిపై వారి దొంగతనం తొందరగా బయటపడాల్సి, వాడు తొందరగా నాశనం కావాలి అని శాపనార్థములు పెట్టుచుండెవాడు. చివరికి అన్వేషించగా, అన్వేషించగా ఒక యూదుని వద్ద ఆ ఆభరణములను తాకట్టు పెట్టినట్లు తెలుసుకున్నారు. అప్పుడు ఆ యూదున్ని నీవద్ద దీనిని ఎవరు తాకట్టు పెట్టినారని నిలదీయగా ఆ యూదుడు శాపనార్థాలు పెట్టుచున్న ఆ సేవకుని నామమునే చెప్పెను.

కావున కేవలం నోటితో శాపనార్థాలు పెట్టడం, నోటితో కేవలం విధేయున్ని అని వాగ్దానాలు చేయడం వంటివి నిషప్రయోజనాలే. ఆచరణయే ముఖ్యమైనది. అలా కాకుండ కేవలం నోటితో విధేయుడనని వాగ్దానాలు చేయువారే కొన్ని సందర్భాలలో అందరికన్న పెద్ద కపటులగుదురు. (సేకరణ: ఖుత్బాతే మహమూద్, సంపుటి 17, పుట 516)

కావున ఇది చాలా ఆలోచించుకోవలసిన అంశం. దీనివైపు ప్రత్యేక శ్రద్ధను చూపవలెయును. అహ్మదియ్యత్కు శత్రువైన ఒక వ్యక్తి గురించి ప్రస్తావించుచు హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ రజియల్లాహు అన్హు ఇట్లనిరి. మేము అహ్మదియ్యత్ను తొక్కి వేయుదుమని తీర్మానించినామని అతడు సవాలు విసిరెను. నీవు తొక్కి చూడుమని నేను కూడ అతనికి సమాధానము ఇవ్వవచ్చును. కాని అతనితో నేనిట్లంటిని. ఒకరిని అంతము చేయడం, చేయక పోవడం అల్లాహ్ తఆలా అధికారములో గలదు. అతడు అనగా అల్లాహ్ తఆలా అంతము చేయదలచినచో మీలోని ఎవరు ప్రయత్నించవలసిన అవసరము లేదు. అతడు స్వయముగా అంతమొందించును. కాని అతడు మమ్ములను కాపాడదలచినచో ఎవరు అంతము చేయలేరు. నేనది చేయుదును, నేనిది చేయుదునని అనే ప్రగల్భాల నుండి ధర్మబద్ధతయే రక్షించును. ధర్మబద్ధతయే మనకు సరైన సమాధానంను నేర్చును. అందువలనే హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) అతనికి ఇలా సమాధానం ఇచ్చిరి: మేము ఏమి చేయలేము. ఒకవేళ అల్లాహ్ తాలా మమ్ము కాపాడ దలచినచో మీరు మమ్ములను ఏమియు చేయలేరు. మమ్ము మీరు ఆపలేరు. నేనది చేయుదును, నేనిది చేయుదునని అనే ప్రగల్భాల నుండి ధర్మబద్ధతయే రక్షించును. కేవలం వాగ్దానాలు ఏ ప్రయోజనాన్ని చేకూర్చలేవు.

హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం ఇలా తెల్పిరి: ఖాదియాన్ లేదా మరొక ప్రాంతములో గత్తర వ్యాధి ప్రభవించింది. జనాజ సమయంలో జనాజను ఎత్తుకునే వ్యక్తి ఒకరు ఇలా అనిరి, వీరే స్వయంగా మరణించుచున్నారు. గత్తర వ్యాధి ప్రభవించుప్పుడు కూడ ప్రజలు తినడం, త్రాగడం వీడడం లేదు. కడుపు నిండ తినుచున్నారు. కనీసం ఇవి గత్తర ప్రభవిన రోజులని కూడ ఆలోచించడం లేదు. మమ్ము చూడుము, మేము ఎంత అల్పహారమును తీసుకొనుచున్నామో, కేవలం ఒకే ఒక చాపాని భజించుచున్నాము, కాని ఈ దుర్మార్గులు బలవంతముగా లోనికి నెట్టుచు తినుచున్నారు. గత్తర వ్యాధి సోకగానే మరణించుచున్నారు అని అనేవాడు. మరుసటి రోజు మరో జనాజ రావడంతో ప్రక్కన ఉండేవారు రోజు అతని మాటలు వినలేక విసుగు చెందేవారు. కావున వారిలో ఒక వ్యక్తి ఈ జనాజకు చెందిన వ్యక్తి ఎలా ఉన్నాడని ప్రశ్నించగా, జనాజను మ్రోయువారిలో ఒకరు ఈ వ్యక్తి అల్పహారము తీసుకునే వ్యక్తి వలే ఉన్నాడు అని సమాధానం ఇచ్చెను. కావున మేము అది చేస్తాము, మేము ఇది చేస్తాము అని అనవసరపు సవాల్లు వినరడం ఏం ప్రయోజనాన్ని ఇస్తుంది. కాని అల్లాహ్ తాలా మాకు ఏమి చెబుతే మేము కూడ ఫలాన జరుగుతుందని చేబుతాము. అల్లాహ్ తాలా చెప్పినవన్ని దావిపెట్టడం దాసత్వం అనబడదు. అల్లాహ్ తఆలా ఇట్లనెను. **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** అనగా నేను, నా ప్రవక్తలు జయింతుమని అల్లాహ్ తఆలా వ్రాసిపెట్టెను. ఒకవేళ ఇప్పుడు ఎవరైన మేము మిమ్ములను తొక్కివేయుదు మని అన్నచో, అది నా శక్తికి సంబంధించిన విషయమైనచో నేను ఏమియు చేయలేను. కాని పైన తెల్పిన అల్లాహ్ తఆలేశము అహ్మదియ్యత్కు కూడ వర్తించినచో మమ్ములను ఏవరు ఏమి చేయలేరు. అహ్మదియ్యత్ తప్పకుండ ఒకరోజు విజయమును సాధించును. ఇన్నా అల్లాహ్. (సేకరణ: ఖుత్బాతే మహమూద్ సంపుటి 17, పుట 343) మన ప్రాణముల కంటే ఎక్కువ అల్లాహ్ తఆలా వాగ్దానములపై మనకు నమ్మకము గలదు. అహ్మదియ్యత్ తప్పక విజయము సాధించును. ఈ విజయము మన జీవితములో రావచ్చును లేదా తరువాత వచ్చును. కాని మనసంతానం ఈ విజయమును తిలకించుటకు, మనము ఈ

విజయములో భాగస్వాములగుటకు నిష్ఠాపరతపై నిలబడవలసిన అవసరమున్నది.

దు:ఆలు ఏవిధముగా చేయాలి, అహ్మదియులకు ఎదురవుతున్న ఈ కష్టాలనుండి ఏవిధముగా బయట పడాలి అనే అంశాలను గూర్చి హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం తెలిపిన విధానాలను గుర్తు చేస్తు హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇలా సెలవిచ్చిరి: ఒక తల్లి తన బిడ్డపై చూపించు ప్రేమయే ఈ ప్రపంచములో స్వచ్ఛమైన ప్రేమకు ఉదాహరణగా మనము గుర్తించవచ్చును, లేదా తల్లికి తన కుమారుడిపై గల ప్రేమను ఉదాహరణగా చెప్పుకోవచ్చును. కొన్ని సమయాలలో తల్లి ఎదలో పాలు ఉండవు, కాని పిల్లవాడు గుక్కపెట్టి ఏడవడం వలన ఎదలోకి పాలు వచ్చును. ఏ విధముగానైతే పిల్లవాడు ఏడవకుండ తల్లి ఎదలో పాలు రావో, అదే విధముగా అల్లాహ్ తాలా తన అనుగ్రహమును భక్తిని ఆర్తనాధలతో ముడిపెట్టి యున్నాడు. భక్తుడు ఆర్తనాధాలు మొదలు పెట్టగానే భగవంతుని అనుగ్రహములు కురవడం మొదలవును. అందుకే నేను తెల్పినట్లు మన నుంచి పూర్తిగా చివరి వరకు ప్రయత్నములు కొనసాగుచుండ వలెను. కాని కపటుల ప్రయత్నములు కాకూడదు. మన ప్రయత్నముల తదుపరి మనకు సాధ్యమైనంత వరకు దు:ఆల ద్వారా చివరి వరకు ప్రయత్నములు కొనసాగించవలెను.

హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఆ కాలంలో కూడ 7 ఉపవాసములు యుండమని మరియు దు:ఆలు చేయమని ప్రోత్సహించిరి. కొన్ని సం॥ల క్రితం జమాఅత్ సభ్యులకు ఉపవాసములు ఉండవలెనని నేను కూడ చెప్పితిని. (ఖుత్బాతే మసూర్ సంపుటి9, పుట 501- 502) దీనిని ఆచరించువారు జమాఅత్లో ఇప్పటికి కొందరున్నారు. కనీసం మనమిప్పుడు 40 ఉపవాసములు వారానికొకటి చొప్పున అనగా ప్రత్యేకముగా 40 వారాల వరకు ఉపవాసము లుండవలెను. దుఆలు చేయుము, సఫిల్ నమాజులు చదువుము, దానములు చేయుము, ఎందుకనగా జమాఅత్లో కొనసాగుచున్న స్థితులను బట్టి కొన్ని చోట్ల చాలా కఠినత్వము వచ్చుచున్నది. ఏవిధముగా పిల్లవాడు రోధించినప్పుడు తల్లి ఛాతిలో పాలు వచ్చినట్లే మనము అల్లాహ్ తఆలా ఆస్థానములో రోధించినప్పుడు ఆకాశము నుండి మన పోషకుని సహాయము అవతరించును. ఇన్నా అల్లాహ్. మన మార్గములో గల అవరోధములు, కష్టములు దూరమగును. గతములో కూడ దూరమైనవి, ఇప్పుడు కూడ ఇన్నా అల్లాహ్ దూరమగును.

హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) ఇట్లనిరి. కొన్ని కష్టములను దూరము చేయుట మన పరిధిలో యుండదు. మనము శత్రువు నాలుకను మూయలేము. అతని కలమును నిలువరించలేము. వారి నాలుక, కలము నుండి వెలువడే దానిని వినే, చదివే సాహసము మనము చేయలేము. (నేడు మనము చూస్తున్నట్లుగా పాకిస్తాన్లో హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం గారికి వ్యతిరేకంగా చాలా దారుణమైన పదజాలంతో గోడ పత్రాలు అంటించుచున్నారు. ఆంగ్లేయుల అధికారంలో కూడ అధికారులకు ఈ విషయంను గూర్చి పిర్యాదు చేయడమైనది. కాని వారు విని కూడ విననట్లే ప్రవర్తించేవారు, చెవిటి వారి వలే వినేవారు) హజ్రత్ ముస్లిహ్ మౌవూద్ (ర.అ) మరల ఇలా తెల్పిరి: ఆ దారుణమైన పదజాలనే ఆ కాలంలో కూడ హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం పట్ల ఉపయోగించేవారు. ఒకవేళ ఆ పదజాలంను మరే ఇతరులకు ఉపయోగించిన దేశమంతయు మంటలు రాజుకొనేవి. అలాంటివి పదే పదే వారు ఆ పదజాలంను హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాం పట్ల ఉపయోగించే వారు. అయిన కూడ వారికి వ్యతిరేకంగా ఏనాడు కూడ చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకోలేదు. (ఆ కాలపు విషయం ఇది) అంతేగాకుండ కొందరు అధికారులే అహ్మదియులకు వ్యతిరేకంగా ఏమి చేసిన ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోబడవని, కావున మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకోండి అని నమ్మకంను కల్పించినట్లు కూడ నాకు తెలిసినది.

(సేకరణ: ఖుత్బాతే మహమూద్ సంపుటి 17, పుట 152-153)

గతంలోకూడ ఇలాంటి నడవడే ఎదురైనది. అయినను అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహము వలన ప్రతి ఆటంకమునకు ఫలితముగా జమాఅత్ అభివృద్ధి చెందినది. ఇది ఆ కాలం నాటి ప్రభుత్వ విధానం, ఆనాడు ఎలాంటి చట్టాలు చేయబడలేదు. కాని పాకిస్తాన్లో అహ్మదియులకు వ్యతిరేకంగా చట్టము గలదు. వ్యతిరేకులకు ఆ చట్టము సహకరించును, వ్యతిరేకులు తలచినది చేయుదురు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సలాంనకు వ్యతిరేకంగా నోటికి వచ్చినట్లు దూషింతురు. అహ్మదియులను హింసలకు గురిచేయుదురు. న్యాయస్థానములు కూడ ఇప్పుడు చిన్న చిన్న విషయములపై శిక్షించుటకు కంకణం కట్టుకొన్నవి. కావున మనము అల్లాహ్ తఆలా ఆస్థానములో అధికముగా రోధించవలసిన అవసరమున్నది. ప్రత్యేకముగా పాకిస్తాన్ అహ్మదియులు గతము కంటే అధికముగా ఇటువైపు దృష్టి సారించవలెను. విధేయతతో అల్లాహ్ తఆలా ఆస్థానములో మోకరిల్లుము. నవాఫిల్ చదువుచు దానములు చేయుము, ఉపవాసములుండుము. దుఆలు చేయుచు అల్లాహ్ తఆలా కరుణను ఉప్పొంగించనిచో మనకు మరో మార్గము లేదు. ఎక్కడెక్కడ అహ్మదియులపై ఈ హింసలు జరుగుచున్నవో, ఏ ఏ దేశములలో, ఏ ఏ ప్రాంతములలో ఈ హింసలు జరుగుచున్నవో అక్కడి అహ్మదియులకు అల్లాహ్ తఆలా ఇటువంటి దుఆలు చేయు అనుగ్రహమిచ్చు గాక! అవి అల్లాహ్ తఆలా సింహాసనమును కదిలించుగాక! ఇతర అహ్మదియులు కూడ జమాఅత్ ప్రగతి, హింసల నుండి మోక్షము పొందుటకు దుఆల వైపు ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించుటకు అల్లాహ్ తఆలా అనుగ్రహించుగాక! (ఆమీన్)

<p>EDITOR SYED RASOOL NIYAZ Mobile. : (+91)9948692101 : (+91)9876332272 e-mail:badartel001@gmail.com website:www.akhbarbadarqadian.in :www.alislam.org</p>	<p>Title Code: PUNTEL00001</p> <p>The Weekly BADAR Qadian బదర్ వార పత్రిక ఖాదియాన్</p> <p>Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Vol.1. Monday 17 March 2016 Issue No.2</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Mobile. : (+91) 94170-20616 Tel : (+91)-1872-224757 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.300/-</p>
---	---	--

సయ్యద్ నా హజ్రత్ అమీరుల్ ముమిన్ ఖలీఫతుల్ మసీహిల్ ఖామిస్ అయ్యదహుల్లాహ్ తఅలా బినస్రీహిల్ అజీజ్ దివి: 12-2-2016 నాటి జుమా ప్రసంగంలో జమాఅత్ అభివృద్ధి కొరకు, వ్యతిరేకుల దుష్ప్రవృత్తి, దౌర్జన్యముల నుండి జమాఅత్ సభ్యులందరు రక్షించబడుటకు మరల జమాఅత్ సభ్యులకు దుఃఖల వైపు, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల వైపు శ్రద్ధ చూపించుచు ఈ విధముగా పేర్కొనిరి. “కొన్ని సం॥ల క్రితం జమాఅత్ సభ్యులకు ఉపవాసములుండవలెనని నేను కూడ చెప్పితిని... దీనిని ఆచరించువారు జమాఅత్ లో ఇప్పటికి కొందరున్నారు. కనీసం మనవిప్పుడు 40 ఉపవాసములు వారానికొకటి చొప్పున అనగా ప్రత్యేకముగా 40 వారాల వరకు ఉపవాసములుండవలెను. దుఆలు చేయుము, సఫిల్ నమాజులు చదువుము, దానములు చేయుము, ఎందుకనగా జమాఅత్ లో కొనసాగుచున్న స్థితులను బట్టి కొన్ని చోట్ల చాలా కఠినత్వము వచ్చుచున్నది. బాలుడు రోధించినప్పుడు తల్లి ఛాతిలో పాలు వచ్చినట్లే మనము అల్లాహ్ తఅలా ఆస్థానములో రోధించినప్పుడు ఆకాశము నుండి మన పోషకుని సహాయము అవతరించును. ఇన్నాఅల్లాహ్. మన మార్గములో గల అవరోధములు, కష్టములు దూరమగును. గతములో కూడ దూరమైనవి, ఇప్పుడు కూడ ఇన్నాఅల్లాహ్ దూరమగును.” కావున జమాఅత్ సభ్యులు ఈ క్రింది దుఃఖలను పఠించగలరని కోరవలెనది.

1. ప్రతి వారం ఒక నఫిలి ఉపవాస ప్రతాన్ని పాటించిలి. దీని కొరకు స్థానికముగా వారములో ఏదైన ఒక రోజును గ్రామస్థులు లేదా పట్టణస్థులు నిర్ణయించుకోవాలి.
2. ప్రతి రోజు రెండు రకాతుల నఫిలి నమాజ్ ను సలుపవలెయును. ఈ నఫిలి నమాజ్ ను నమాజ్ జాహర్ తరువాత, లేదా నమాజ్ ఇషా తరువాత నుండి నమాజ్ ఫజర్ వరకు ఈ నమాజ్ ను సలుపవచ్చును.
3. బిస్మిల్లాహి ప్రహ్లాని ప్రహ్లాం. అల్ హమ్దు లిల్లాహి రబ్బిల్ ఆలమీన్. అప్రహ్లాని ప్రహ్లాం. మాలికి యామిద్దీన్. ఇయ్యాక నాబుదు, వ ఇయ్యాక నస్తయ్యాన్. ఇమాదినస్సిరాతల్ ముస్తఫీము, సిరాతల్లజీన అన్ అమ్త అలైహిం, ఘైరిల్ మఘ్జుబాబి అలైహిం వలజ్జాలీన్. (ఆమీన్)
 అనువాదము: అపార దయామయుడు అడుగనిదే ఇచ్చువాడు పరమ కారుణ్యమూర్తి అల్లాహ్ పేర, ఆ సకల లోకాల సంరక్షకునికే సకల సంకీర్తనలు. అపార దయామయుడు, పరమ కారుణ్యమూర్తి. అంతిమ దినమున జరుగు ధర్మ నిర్ణయమునకు అధినేత. మేము నిన్నే ఆరాధింతుము. మేము నీ సహాయమునే అర్జింతుము. మమ్ము సత్పథమున నడిపించుము. నీ అనుగ్రహమునకు ప్రాత్రులైన వారు ప్రవర్తించు మార్గమునందును, నీనిరాకరణమునకు గురి కాని వారి మార్గమునందును, సత్పథమును వదలనివారి మార్గము నందును మమ్ము నడిపింపుము. (ప్రతి రోజు మారు 7 పర్యాయములు చదువవలయును)
4. రబ్బునా అఫ్రిఫ్ అలైనా సబ్ రన్ వ సబ్బిత్ అక్ దామనా వన్ సుర్ నా అలల్ ఖామిల్ కాఫిరీన్. (అల్ బఖరహ్ 251)
 అనువాదము: ఓ మా ప్రభువా! మాపై సర్వక్షమాశక్తిని వర్షింపుము. (యుద్ధ రంగమున) మడమ తిరుగని అడుగులను ప్రసాదించుము. అవిశ్వాసులతో మేము సల్పుచున్న పోరాటమునందు మాకు సహాయమును అందించుము. (ప్రతి రోజు సుమారు 11 పర్యాయములు చదువవలయును)
5. రబ్బునా లాతుజ్ఘి ఖులూబనా బాద్ ఇజ్ హదైతనా వ హబ్ లనా మిల్లదున్ కా రహ్మాతన్ ఇన్నక అంతల్ వహ్లాబ్ (ఆలే ఇమాన్: 9)
 అనువాదము: ఓ మా ప్రభువా! నీ ఉపదేశమును మేము పొందిన తరువాత మా హృదయములు చంచలనములు కాకుండు గాక! మాకు నీ అనుగ్రహమును ప్రసాదించుము. నిశ్చయముగా నీవు ఒక్కడివే వర ప్రదాతవు. (ప్రతి రోజు సుమారు 33 పర్యాయములు చదువవలయును)
6. అల్లాహుమ్మ ఇన్నా నజ్ అలుకా ఫి సుహారిహిం వ నవూజు బిక్ మిన్ షురూరిహిం.
 అనువాదము: ఓ మా ప్రభువా! మేము నిన్ను శత్రువుల ఎదుట డాలుగా చేసెదము, మరియు వారి దౌష్ట్య, హానికర ప్రభావాల నుండి నీ శరణమును కోరెదము. (ప్రతి రోజు సుమారు 11 పర్యాయములు చదువవలయును)
7. అస్తఫ్ఘి ఫిరుల్లాహ రబ్బీ మిన్ కుల్లి జన్ బిన్ వ అతూబు ఇలైహి.
 అనువాదము: నా పాపముల క్షమాపణ కొరకు అల్లాహ్ ను యాచింతును. అతడు నా ప్రభువు! అతని వైపే నేను మోకరిల్లుతును. (ప్రతి రోజు సుమారు 33 పర్యాయములు చదువవలయును)
8. సుబ్ హానల్లాహి వబిహందిహి, సుబ్ హానల్లాహిల్ అజీమ్. అల్లాహుమ్మ సల్లెఅలా ముహమ్మద్ వ ఆలె ముహమ్మద్.
 అనువాదము: అల్లాహ్ తాలా తన ప్రశంసలతో పవిత్రుడు. పవిత్రుడు మరియు చాలా గొప్పవాడు. ఓ అల్లాహ్! నీవు ముహమ్మద్ మరియు అతని

- సంతానముపై తమ అనుగ్రహమును అవతరింప జేయుము.
- (ప్రతి రోజు సుమారు 33 పర్యాయములు చదువవలయును)
9. అల్లాహుమ్మ సల్లెఅలా ముహమ్మద్ వ అలా ఆలె ముహమ్మద్ వ, కమా సల్లెత అలా ఇబ్రాహీమ వ అలా ఆలె ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హమీదుమ్ మజీద్. అల్లాహుమ్మ బారిక్ అలా ముహమ్మద్ వ అలా ఆలె ముహమ్మద్ కమా బార్ కితా అలా ఇబ్రాహీమ వ అలా ఆలె ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హమీదుమ్ మజీద్.
 అనువాదము: ఓ అల్లాహ్! నీవు ఇబ్రాహీమ్ మరియు ఇబ్రాహీమ్ సంతానంపై ప్రత్యేక అనుగ్రహము అవతరింపజేసిన విధముగా ముహమ్మద్ మరియు ముహమ్మద్ సంతానంపై కూడ తమ ప్రత్యేక అనుగ్రహమును అవతరింపజేయుము. నిశ్చయముగా నీవు సర్వగుణ సంపన్నుడవు, వైభవోపేతుడవు. ఓ అల్లాహ్! నీవు ఇబ్రాహీమ్ మరియు ఇబ్రాహీమ్ సంతానంపై శుభములు అవతరింపజేసిన విధముగా ముహమ్మద్ మరియు ముహమ్మద్ సంతానంపై కూడ తమ శుభములను అవతరింపజేయుము. నిశ్చయముగా నీవు సర్వగుణ సంపన్నుడవు, వైభవోపేతుడవు. (ప్రతి రోజు సుమారు 7 పర్యాయములు చదువవలయును)
  10. రబ్బీ కుల్లి షైయిన్ ఖాదిముక, రబ్బీ ఫ ఆఫిజ్ ని, వన్ సుర్ ని, వర్ హమ్ ని.
 అనువాదము: ఓ నా ప్రభువా! సమస్తం నీ సేవ కొరకై ఉన్నది. ఓ నా ప్రభువా! నన్ను రక్షించుము, నాకు సహాయం అందించుము, నన్ను అనుగ్రహింపుము.
  11. రబ్బునా ఫిర్ లనా జునూబనా వ ఇస్రాఫనా ఫీ అద్రినా వ సబ్బిత్ అఖ్ దామనా వన్ సుర్ నా అలల్ ఖామిల్ కాఫిరీన్.
 అనువాదము: ఓ మా ప్రభువు మా పాపములను మరియు మా విధి నిర్వాహం అవకతవకలను క్షమించుము. (యుద్ధరంగమున) మడమ తిరుగని అడుగులను ప్రసాదించుము. అవిశ్వాసులతో మేము సల్పుచున్న పోరాటమునందు మాకు సహాయమును అందించుము.
  12. యా రబ్బీ ఫన్ మఅ దుఅయీ వ మజ్జిక్ ఆదాఅక వ ఆదాయీ, వన్ జుజ్ వాదక, వన్ సుర్ అబ్దక, వ అరినా అయ్యామకా, వ షహ్ వీర్ లనా హుసామక, వలా తజర్ మిన్ ల్ కాఫిరీన షరీరా.
 అనువాదము: ఓ నా ప్రభువా! నీవు నా ప్రార్థనలను ఆలకించుము. మరియు నీ శత్రువులను, నా శత్రువులను తూనతునకలు చేయుము. మరియు నీ వాగ్దానమును పూర్తిచేయుము. నీ భక్తులకు సహాయమును నొసంగుము. మాకు మా (శుభప్రదమైన) దినములను తిలకింపజేయుము, మా కొరకు నీవు ఖడ్గము చేత భూసుము. ధిక్కరించు వారిలో ఏ ఒక్క దుష్టిడిని వదలకుము. హుజూరు గారి ఆదేశము మెరకు తెలుగు బదర్ అరబ్బీ ఉచ్చరణ తెలియని వారి కొరకు తెలుగు ఉచ్చరణలో అరబ్బీపదములను, వాటి అనువాదమును ప్రచురించుచున్నది. కావున అహ్మదియులందరు ఈ సదావకాశమును వినియోగించుకొనుచు, హుజూరు గారి ఆదేశము ప్రకారము ప్రతేక శ్రద్ధతో అసంఖ్యాకముగా ఈ దుఃఖలను పఠించుచు అహ్మదియ్యత్ అభివృద్ధిలో భాగస్వాములు కాగలరని కోరుకొనుచున్నాము.....
- భవదీయుడు
 ముహమ్మద్ సుహైల్ అహ్మద్
 స్థానిక మరియు జిలా అధ్యక్షులు హైదారాబాద్